

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΔ'

ΤΕΥΧ. Α'

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

1-15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΑΡΙΘ. 14

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Πρόλογος

Ἡ Ἐκθεσις «Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους» στὴν Θεσσαλονίκη - Πολιτιστικὴ Πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης 1997 καὶ οἱ ἐνθουσιώδεις περιγραφές τῆς Ἐκθέσεως αὐτῆς σὲ θρησκευτικὰ καὶ κοσμικὰ ἔντυπα, σὲ ραδιοτηλεοπτικὰ προγράμματα καὶ στὸ διαδίκτυο (Internet) δίδουν ὠθησὶ στὴν προβολὴ τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας. Τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά μας χορταίνουσι νὰ ἀναγινώ-

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὄμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

σκουσι ἢ νὰ ἀκούουσι ὕμνους γιὰ τὶς ἑκατοντάδες τῶν ἐκθεμάτων, περὶ τῶν ὁποίων δίδει κατατοπιστικὰς πληροφορίες καὶ ὁ ἐξ 700 σελίδων ἀποτελούμενος Κατάλογος «Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους», ποῦ ἐτοιμάσθηκε ἀπὸ 30 εἰδικοῦς ἐπιστήμονες.

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ἀναφερόμενος μὲ τὸ σχετικὸ μῆνυμά Του στὰ ἐκθέματα αὐτά, ἐτόνισεν ὅτι πρόκειται γιὰ «ἀναντικατάστατα ἀντικείμενα διὰ πρώτην φορὰν ἐξερχόμενα τοῦ Ἁγίου Ὄρους». Οἱ ἑκατοντάδες τῶν δειγματοληπτικῶς ἐξεληθόντων ἀπὸ πολλὰς — ὄχι ἀπὸ ὅλες τις — ἀθωνικὰς Ἱ. Μονὰς κειμηλίων καὶ ἀντικειμένων βοηθοῦν ἐκ τοῦ θαυμασίου μέρους νὰ φέρωμε στὸν νοῦ μας συνεκδοχικῶς τὸ θαυμασιώτερον Ὅλον καὶ νὰ κατανοήσωμε γιὰτί οἱ ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ἐκθέσεως ἀκούομενοι ἢ ἀναγινωσκόμενοι γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὕμνοι εἶναι γιὰ τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τὰ ἐγκώμια, ποῦ ἀνεγνώσθησαν ἢ ἀκούσθησαν κατὰ

τὸ ἔτος 1963, ὅταν ἐγίναν οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὄρους στὴν Κωνσταντινούπολι, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν Ἀθήνα καὶ προπάντων στὶς Καρυές καὶ στὴν Ἱ. Μονὴ Μεγίστης Λαύρας. Ἡ συμβολὴ τῆς Θεσσαλονίκης - Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης 1997 στὴν αὔξησι τῆς βιοματικῆς προσεγγίσεως καὶ θετικῆς ἀξιολογήσεως τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς στὸ ὅτι ἡ Ἐκθεσις «Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους» εἶναι προσιτὴ σὲ πλήθη ἀναριθμητῶν ἐπισκεπτῶν, ἀφ' ἑτέρου στὸ ὅτι τὰ ἱερὰ ἐκθέματα εἶναι προσπελάσιμα στὶς γυναῖκες, οἱ ὁποῖες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέλθουσι στὸ «περιβόλι τῆς Παναγίας», καὶ τρίτον στὸ ὅτι ἔχει σήμερον κατὰ πολὺ ἀναπτυχθῆ ἡ τεχνολογία τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ Ἐπικοινωνίας καὶ ἔχει διευρυνθῆ καταπληκτικῶς ἡ χρῆσις τῆς ἐγχρώμου τηλεοράσεως.

Ἡ Ἐκθεσις «Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους», στὴν ὁποία ὁ ἑλληνικὸς καὶ ξένος Τύπος ἔχει ἤδη ἀφιερῶσει καὶ συνεχίζει ν' ἀφιερῶν ἄξιολογὰς σελίδες (πρὸβλ. τὶς σχετικὰς θαυμάσιες σελίδες τῆς ἀπ' τὸ Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱ. Συνόδου ἐκδιδομένης ἡμερηίδος «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», 1-16 Ἰουλίου 1997), δίδει ἀφορμὴν στὸ νὰ ἐκτιμήσωμε τὴν πολὺπτυχὴ καὶ πολυδιάστατη ἀξία τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Τὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ποῦ ἤδη ἔχει ἀφιερῶσει ἓνα κύριον ἄρθρον στὴν Ἐκθεσι αὐτῇ, δὲν θὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι λεπτομερῶς ἔχει λεχθῆ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ θὰ περιορισθῆ στὸ νὰ χρησιμοποίησῃ αὐτὴν ὡς ἐφαλτήριο, γιὰ νὰ ἐπισημάνῃ ἢ μᾶλλον ὑπομνήσῃ σὲ

1. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ἡ Ἐκθεσις «Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους», περ. «Ἐκκλησία», 1-15 Αὐγούστου 1997, σσ. 545-547.

μερικά άρθρα —κατ' ευσύνοπτον, ἀλλὰ συστηματικὸν τρόπον— ὄχι μόνον τὴν καλλιτεχνική, ἀλλὰ τὴν ὅλη πρωτογενὴ ἢ δευτερογενὴ πολιτιστικὴ ἀκτινοβολία τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Μετὰ τὴν υπόμνησι —σὲ εὐσύνοπτη Εἰσαγωγῇ— τῶν στοιχείων τοῦ ἱστορικοῦ πλαισίου, μέσα στὸ ὁποῖο ἀνεπτύχθη καὶ συνεχίζει νὰ ἀναπτύσσεται καὶ ἐκδηλώνεται ἡ ἀλληλοπεριχώρησις Ἁγίου Ὁρους καὶ πολιτισμοῦ, θὰ ἐντάξωμε τὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον γνωστὰ ἱστορικὰ δεδομένα σὲ εὐρύτερες πνευματικὰς συναρτήσεις, χρησιμοποιώντας ἓνα γενικώτερο θεωρητικὸ σχῆμα. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἔννοια, τὸ νόημα, τὴν γενεσιουργὸ αἰτία καὶ τὶς πτυχὲς τοῦ πολιτισμοῦ, θὰ κατανοήσωμε στὴ συνέχεια γιατί τὸ Ἁγιον Ὁρος ἔχει νὰ ἐπιδειξῆ κορυφαία πολιτισμικὰ ἐπιτεύγματα καὶ γιατί συνεχίζει νὰ ἔχῃ πολιτιστικὴ ἀκτινοβολία.

2. Εἰσαγωγή: Ἱστορικὰ στοιχεῖα.

Ἡ μοναστικὴ πολιτεία τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἶναι ἀπλωμένη στὴν ἀνατολικὴ ἀπὸ τὶς τρεῖς χερσονήσους τῆς Χαλκιδικῆς, στὴ χερσόνησο τοῦ Ἁθῶ, πού ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στὸ ὄρος Ἁθῶς (2033 μ.). Τοῦτο, πού ἀναφέρεται καὶ στὴν Ἰλιάδα, συνδέεται μὲ τὸν ὀμώνυμο γίγαντα τῆς μυθολογίας, πού προερχόταν ἀπὸ τὴ Θράκη καὶ ἐξεσπενδόνισε ἐναντίον τοῦ Ποσειδῶνος ὀγκόλιθο, δηλ. αὐτὸν πού σχημάτισε τὸ Ὁρος.

Ὁ Ἁθῶς, πού ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἦταν κέντρο λατρείας, ἐνωρὶς δέχθηκε τὸν Χριστιανισμό καὶ ἤδη ἀπὸ τὸν τέταρτο ἢ πέμπτο αἰῶνα προσεῖλκυσε ἀσκητές, πού ζοῦσαν ἐκεῖ μεμονωμένοι ὡς ἐρημίτες ἢ σὲ μικρὰς ομάδες καὶ κοινότητες. Σιγά-σιγά ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσεται καὶ ὁ ὀργανωμένος μοναχισμός, πού συνετέλεσε στὸ νὰ καταληφθῆ ἡ χερσόνησος ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς, οἱ ὁποῖοι ἕως τὸν ὀγδοο αἰῶνα ζοῦσαν εἰς αὐτήν, καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ μοναδικὴ στὸν κόσμον Ὁρθόδοξος μοναστικὴ πολιτεία. Αὐτὸ συνετέλεσε ὥστε ἡ χερσόνησος τοῦ Ἁθῶ νὰ ὀνομασθῆ Ἁγιον Ὁρος.

Τὸν 9ο αἰῶνα ἀναδείχθησαν στὸ Ἁγιον Ὁρος δύο ἐπιφανεῖς μοναχοί, ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης καὶ ὁ ἅγιος Εὐθύμιος ὁ Νέος, πού συνετέλεσαν στὴν ἀναδιοργάνωσι τοῦ μοναχικοῦ βίου τῆς χερσονήσου. Στὴν ἐποχὴ τῆς Εἰκονομα-

χίας ὑπῆρχαν στὸ Ἁγιον Ὁρος μοναχοὶ ὑπεραπιστοῦς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μοναχισμοῦ στὸ Ἁγιον Ὁρος προωθήθηκε τόσο μὲ σειρὰν αὐτοκρατορικῶν ἐγγράφων καὶ χρυσοβούλλων καὶ πατριαρχικῶν σιγιλλίων, ὅσον καὶ μὲ τὴν ἴδρυσιν κατὰ τὸ 963 τοῦ πρώτου μεγάλου Κοινοβίου τῆς Ἱ. Μονῆς Μεγίστης Λαύρας ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἀθανάσιον τὸν Ἀθωνίτη, ὁ ὁποῖος ἐνισχύθηκε ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Νικηφόρο Φωκά. Τὸ ἀνακαινιστικὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἔδωσε μεγάλη ὄθησι ἀφ' ἐνὸς στὴν ἐκ τῆς κοινοτικῆς ἢ λαυριωτικῆς μορφῆς μοναχισμοῦ ἀνάπτυξι μεγάλων κοινοβίων καὶ στὴν διαμόρφωσι τῆς πολιτισμικῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Τότε μερικοὶ ἐρημίτες τὸν κατηγοροῦσαν στὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννη τὸν Τσιμισκὴ ὅτι «οἰκοδομὰς ἀνήγειρε πολυτελεῖς καὶ πύργους καὶ λιμένας ἐνήρησεν, ἐπιρροὰς τε ὑδάτων κατήγαγε καὶ ζεύγη βοῶν ὠνήσατο καὶ εἰς κόσμον ἤδη τὸ Ὁρος μετεποίησεν ἄγρους γὰρ ἔσπειρε καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελώνας καὶ καρπὸν γεννήματος ἐποίησεν»².

Τὸν 13ο αἰῶνα ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος Γ', σὲ ἐπιστολῇ του «πρὸς τὸν Ἡγούμενον καὶ τοὺς Μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ λοιπῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους»³, ἐγκωμιάζει ὡς ἐξῆς τὸ Ἁγιον Ὁρος: «Τὸ Ὁρος σας, τὸ στολισμένον μὲ τριακόσια μοναστήρια καὶ πλήθος ἁγίων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι κατέχουν μεγάλη περίσσεια πνευματικῶν ἀγαθῶν εἶναι ἀληθινὰ ἅγιος τόπος, οἶκος Κυρίου, οὐρανία πύλη. Γι' αὐτὸ τὸ ἀγαποῦν πολυάριθμα ἔθνη, τὸ προστατεύουν δὲ ἐπίσκοποι καὶ ἡγεμόνες καὶ αὐτοκράτορες, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοί»⁴.

Ἡ ἐπίσημος ὀργάνωσις τοῦ μοναχικοῦ βίου στὸ Ἁγιον Ὁρος ἀρχίζει τὸ 971 ἢ 972 μὲ τὴν ἔκδοσι τοῦ πρώτου ἐπισήμου *Τυπικοῦ* ἢ *Κανονι-*

2. Ν. Μ. Παναγιωτάκη, Ἱστορία τοῦ Ἁθῶ: «Θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ Ἑγκυκλοπαιδεία» (ΘΗΕ), τόμ. 1 (1962) σ. 859-889.

3. «Sancti Athanasii caeterisque abbatibus et monachis Montis Sancti», Migne PL 216,952. G. Hofmann, Rom und Athos Klöster, Orientalia Christiana Analecta 8,1 (=28), Roma 1926, σσ. 148-150. Παν. Κ. Χρήστου, Τὸ Ἁγιον Ὁρος - Ἀθωνικὴ Πολιτεία: Ἱστορία, Τέχνη, Ζωή, Ἀθήνα 1987, σ. 131.

4. Παν. Κ. Χρήστου, αὐτόθι.

κοῦ τῆς Μεγίστης Λαύρας πού φέρει τὴν ὑπογραφή τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου Τσιμισκή καὶ εἶναι γνωστὸ ὡς «Τράγος», διότι εἶναι γραμμένο πάνω σὲ δέρμα τράγου. Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα σωζόμενα γνήσια αὐτοκρατορικὰ ἔγγραφα καὶ φυλάσσεται στὸ ἀρχαιοφυλάκειο τοῦ Πρωτάτου στὶς Καρυές. Βρίσκεται σήμερα ἀνάμεσα στὰ πολύτιμα ἐκθέματα τῆς Ἐκθέσεως «Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους». «Εἶναι μὲ ἀπὸ τὶς ἐλάχιστες φορὲς πού τὸ συγκεκριμένο κειμήλιο παρουσιάζεται στὰ μάτια ἀνθρώπων ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὁ Τράγος φυλάσσεται σὲ εἰδικὸ Κιβώτιο, τὸ ὁποῖο σφραγίζεται μὲ τὶς 20 σφραγίδες τῶν Μονῶν. Γιὰ νὰ παρουσιαστῆ πρέπει νὰ συναινέσουν ὅλοι οἱ Προηγούμενοι τῶν Μονῶν, ἀφαιρώντας ὁ καθένας τὴ σφραγίδα τῆς δικῆς του Μονῆς»⁵.

Τὸ Τυπικὸ αὐτό, στὸ ὁποῖο εἶναι ἔκδηλο τὸ πνεῦμα τῶν μοναστικῶν κανονισμῶν τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐπέδρασε σημαντικῶς στὴ διαμόρφωση τοῦ ὄλου κοινοβιακοῦ μοναστικοῦ βίου ὄχι μόνον στὸ Ἅγιον Ὁρος, ἀλλὰ καὶ σὲ ὁλόκληρη τὴν Ὁρθοδοξία. Τὸ 985 συμπληρώθηκε ἀπὸ τὴν Ὑποτύπωση καὶ τὸ 994 ἀπὸ τὴ διαθήκη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, ἡ ὁποία ὀνομάζεται *Διατύπωση*.

Μετὰ τὴν ἴδρυσή τῆς Ἱ. Μονῆς Μεγίστης Λαύρας ἀκολούθησε ἡ ἴδρυσίς τῶν ὑπολοίπων Ἱ. Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τῶν «ἐξαρχημάτων» αὐτῶν («καλυβῶν», «σκητῶν», «κελίων», «ἡσυχαστηρίων», «καθισμάτων»). Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ Βυζαντινὴ Πολιτεία, πού διέπονταν ἀπὸ ἱεραποστολικὸ πνεῦμα μὲ σεβασμὸ στὴν ὄντοτητα, στὴν πολιτιστικὴ παράδοσι καὶ στὴ γλῶσσα τῶν ἄλλων λαῶν, ἐπέτρεψαν νὰ ἐγκαταβιῶσουν στὸ Ἅγιον Ὁρος μοναχοὶ ἀπὸ ἄλλες ἐθνικότητες, κυρίως Ἰβηρες, Ἰταλοί, Βούλγαροι, Ρῶσοι, Σέρβοι καὶ Ρουμάνοι, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ βιώσουν βαθύτερον τὸ πνευματικὸ νόημα καὶ περιεχόμενο τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ νὰ μεταφτεύσουν σὲ πολλὰς περιπτώσεις καὶ στοὺς λαοὺς τους τὰ ιδεώδη τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ ὑπαρξίς σήμερα στὸ Ἅγιον Ὁρος καὶ ξενογλώσσων Ἱ. Μονῶν, οἱ

ὁποῖες ἀποτελοῦν ὁρατὴ ἔκφρασι τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κρίκον, πού συνδέει τὶς ἐπὶ μέρους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες μὲ τὸ σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τὸ ὁποῖο ἐξ ἀρχῆς ἔχει τὴν πνευματικὴ ἐποπτεία καὶ δικαιοδοσία πάνω στὴ μοναστικὴ πολιτεία τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω, πού ἀποτελεῖ τὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖο προνομακὸ καθεστῶς αὐτοῦ αὐτοδιοικητὸ τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῖου ἡ κυριαρχία ἐπ' αὐτοῦ παραμένει ἄθικτος. Ἡ πολιτικὴ διοίκηση τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀσκεῖται ἀπὸ τὶς πολιτικὲς διοικητικὲς ἀρχὲς (Πολιτικὸς Διοικητὴς, Τμήμα ἄλλοδαπῶν στὶς Καρυές, Κεντρικὸ Τελωνεῖο Δάφνης, Ταχυδρομεῖο, Ἰατρεῖο, ΟΤΕ).

Οἱ Ἁγιορεῖτες διακρίθηκαν γιὰ τὴν προσήλωσι στὶς ὀρθόδοξες παραδόσεις καὶ γιὰ τοὺς ἀγῶνες τους στὶς ἐπάλλξεις τῆς πίστεως. Τὸ Ἅγιον Ὁρος κατέστη σύμβολο διαφυλάξεως τῆς δογματικῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἀνοθεύτου Ὁρθοδοξίας καὶ ἔλαμψεν ὡς φορεὺς πρωτογενοῦς ὀρθοδόξου ἀσκήσεως ἀγγελικοῦ βίου καὶ Χριστοκεντρικῆς πνευματικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία δευτερογενῶς εἶναι ἡ ἐντελέχεια τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἀθωνικὴ Πολιτεία, ὅπως θὰ περιορισθοῦμε νὰ ἐπισημάνουμε στὴ συνέχεια, εἶναι δέκτης, φορεὺς, παράγων καὶ πομπὸς ὑγιοῦς πολιτισμοῦ⁶.

(Συνεχίζεται)

6. Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων στὶς προηγούμενες ὑποσημειώσεις Βοηθημάτων πρὸβλ. δειγματοληπτικῶς γιὰ τὰ λεγόμενα στὴν ἀνωτέρω Εἰσαγωγή καὶ τὰ ἐξῆς: Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ἄθως, Μοναχικὸς βίος καὶ Κανονισμοί, ΘΗΕ τόμ. 1, στ. 926-928. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Τὸ Ἅγιον Ὁρος ὡς φορεὺς καὶ ὡς παράγων πολιτισμοῦ, Θεσσαλονίκη 1963 (Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ Τόμου: Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ἡ Ἀθωνικὴ Πολιτεία - Ἐπὶ τῇ χιλιετηρίδι τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐπιμελεῖα Παναγιώτου Κ. Χρήστου, Θεσσαλονίκη 1963). Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ἅγιον Ὁρος: «Ἐκπαιδευτικὴ Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια», τόμ. 21. — *Οἱ Θρησκείες*, ἐκδ. Ἐκδοτικῆς Ἀθηνῶν, Ἀθήνα 1992, σσ. 12-15. Παν. Ἱ. Παναγιωτάκου, Ἄθως - Ὁργάνωσις τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας, ΘΗΕ, 1 (1963) στ. 889-926. Θ. Προβατάκη, Τὸ Ἅγιον Ὁρος: Σύντομη Ἱστορία τοῦ Ἄθω καὶ σκιαγραφία τῶν μνημείων τῆς Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1963. Χάρτης Καταστατικὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, Καρυές 1931. Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 1997, ἐκδ. «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», σσ. 842-845. Μερικὰ Βοηθήματα, πού ἀναφέρονται εἰδικώτερον στὶς σχέσεις Ἁγίου Ὁρους καὶ Πολιτισμοῦ, θὰ μνημονευθοῦν στὴ συνέχεια.

5. «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», 1-16 Ἰουλίου 1997, σ. 9.

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ 141ης ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1.9.1997 - 31.8.1998)

Τὰ Μέλη τῆς ὑπὸ τὴν νέαν σύνθεσιν Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς τὸ μέσον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος, Πατρῶν κ. Νικόδημος, Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Νικηφόρος, Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεόφιλος, Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος, Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος, Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος, Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Χρυσόστομος, Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Νικηφόρος. Ἐπίσης ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Θεοφ. Ἐπίσκοπος Διανλείας κ. Δαμασκηνὸς καὶ οἱ Γραμματεῖς, πανοσ. ἀρχιμανδρῖται κ.κ. Γρηγόριος Τσάκαλης καὶ Ἱερόθεος Τσολιᾶκος. (Ἀπουσίαζε ὁ Σεβ. Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱερόθεος).

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν α' συνεδρίαν αὐτῆς (2.9.1997) τῆς 141ῆς Συνοδικῆς Περιόδου (1.9.1997-31.8.1998) συνεκρότησε τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια, διώρισε τοὺς Σεβ. Συνέδρους ὡς Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, συνεκρότησε τὰ Ὑπηρεσιακὰ καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν κ.λπ., ὡς κάτωθι:

Α. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικὸν Δικαστήριον:

α) Πρόεδρος ὁ Σεβ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος.

β) Τακτικὰ Μέλη οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Σερρών κ. Μάξιμος, Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος, Ὑδρας κ. Ἱερόθεος.

Β. ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικὸν Δικαστήριον:

α) Πρόεδρος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ.

β) Τακτικὰ Μέλη οἱ Σεβ. Μητροπολίται: Πατρῶν κ. Νικόδημος, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Νικηφόρος, Γόρτυνος κ. Θεόφιλος, Μηθύμνης κ.

Χρυσόστομος, Έδέσσης κ. Χρυσόστομος, Κίτρος κ. Άγαθόνικος.

γ) Άναπληρωματικὸν μέλος δι' ἀμφοτέρω τὰ Δικαστήρια ὀρίζεται κατὰ νόμον ὁ Σεβ. Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρος.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Συνοδικὰ Μέλη εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 590/77 συσταθείσας Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς ὀρίζονται οἱ ἑξῆς Σεβ. Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς:

1. Ἀρχιγραμματείας: Ὁ Σεβ. Ἐδέσσης κ. Χρυσόστομος.

2. Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς: Ὁ Σεβ. Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος.

3. Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῶ Ἔργου: Ὁ Σεβ. Ὑδρας κ. Ἰερόθεος.

4. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων: Ὁ Σεβ. Κίτρος καὶ Κατερίνης κ. Άγαθόνικος.

5. Μοναχικοῦ Βίου: Ὁ Σεβ. Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Νικηφόρος.

6. Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ Νεότητος: Ὁ Σεβ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεόφιλος.

7. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων: Ὁ Σεβ. Πατρῶν κ. Νικόδημος.

8. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδείσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Κλήρου: Ὁ Σεβ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος.

9. Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καὶ Διαφωτίσεως: Ὁ Σεβ. Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος.

10. Ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων: Ὁ Σεβ. Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ.

11. Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας: Ὁ Σεβ. Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρος.

12. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν: Ὁ Σεβ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Α. Ἀνώτερον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.):

Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμου.

Β. Τριμελὲς Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον διὰ θέματα ὑπαλλήλων Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν:

Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐδέσσης κ. Χρυσόστομου.

Γ. Τριμελὲς Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον διὰ θέματα ὑπαλλήλων Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Ἱ. Μητροπόλεων:

Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Κίτρος καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρου.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

1. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

α) Τακτικὰ Μέλη: 1) Ὁ Σεβ. Πατρῶν κ. Νικόδημος, 2) Ὁ Σεβ. Γόρτυνος κ. Θεόφιλος.

β) Ἀναπληρωματικὰ Μέλη: 1) Ὁ Σεβ. Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ. 2) Ὁ Σεβ. Κίτρος καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος.

2) Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε

Πρόεδρος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Σεραφεῖμ. Ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὁ Σεβ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος.

Τακτικὸν Μέλος ὁ Σεβ. Σερρών κ. Μάξιμος, μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν Σεβ. Διδυμοτείου κ. Νικηφόρον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ «ΔΙΠΤΥΧΩΝ»

Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Πατρῶν κ. Νικόδημος.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπή: 1) Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεῖμ, πρόεδρος, 2) Ὁ Σεβ. Δράμας κ. Διονύσιος, 3) Ὁ Σεβ. Πατρῶν κ. Νικόδημος καὶ 4) Ὁ Σεβ. Γόρτυνος κ. Θεόφιλος.

ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ

Ὁ Σεβ. Κίτρος καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος.

Ἐπίσης, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμου, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ὅπως ἡ ἐκκρεμοῦσα κανονικὴ δίωξις εἰς βάρος τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννου, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀποστόλου, Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Δρυϊνουπόλεως, Παγωνιανῆς καὶ Κονίτης κ. Ἀνδρέου καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Εὐρίπου κ. Βασιλείου, διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, τεθῆ εἰς τὸ Ἀρχεῖον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 – 115 21 ΑΘΗΝΑΙ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2761
Διεκπ. 972

Ἀθήνησι τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 796/273/17.3.1997 Συνοδικοῦ ἐγγράφου δημοσιευθέντα Προκαταρκτικὸν Πίνακα τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ Συνεδρία τῆς 26.8.1997 “Τελικὸν Πίνακα ὑποψηφίων” κληρικῶν, ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐγγραφήν αὐτῶν εἰς τὸν Πίνακα τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων.

ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΙΣ ΗΝ ΑΝΗΚΕΙ
Ἀρχιμ. Μελέτιος Βαρδαχάνης	Φλωρίνης
» Κλεόπας Γιαννακόπουλος	Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
» Κύριλλος Κατερέλος	Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
» Ἄνθιμος Κουκουρίδης	Ἀλεξανδρουπόλεως
» Νεκτᾶριος Λασκαρίδης	Βερροίας καὶ Ναούσης
» Θεοδόσιος Μαρτζοῦχος	Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης
» Ἀνδρέας Νανάκης	Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως
» Νεκτᾶριος Παρασκευάκος	Πειραιῶς
» Ἀμβρόσιος Πουτούκης	Καστορίας
» Νικόδημος Σκρέτας	Κίτρους καὶ Κατερίνης
» Μελέτιος Στάθης	Πειραιῶς
» Στέφανος Τόλιος	Θεσσαλονίκης
» Σεβαστιανὸς Τοπάλης	Φλωρίνης
» Βαρνάβας Τύρης	Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως
» Γερβάσιος Χριστοδουλόπουλος	Πατρῶν
» Νικηφόρος Ψυχλοῦδης	Οἰκουμενικοῦ Πατριαχείου

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Διαυλείας Δαμασκηνὸς

Ὁμιλία εἰς τὴν Ἀρχὴν τῆς Ἰνδίας.
Ἐπὶ τῇ «Ἡμέρᾳ τοῦ Περιβάλλοντος»

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

«Καὶ ἔλαβεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν».

(Γεν. 1,15).

Τὸν πρωτόπλαστον ἄνθρωπον —τὸ ζεῦγος Ἀδάμ καὶ Εὕαν— ἔθεσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Παράδεισον, τὸ ὠραιότατον ἐκεῖνο φυσικὸν περιβάλλον, καὶ τοῦ ἔδωσε δύο ἐντολάς: «ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν».

Ἡ ἐργασία ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ διαφύλαξις καὶ συντήρησις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶναι δύο

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν
κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

θεόδοτοι ἐντολαὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἰσχύουσαι διαπαντός. Καὶ ἡ μὲν ἐργασία εἰς τὸ παραδεισιακὸν περιβάλλον ἦτο εὐχάριστος ἐνασχόλησις. Δὲν ἦτο ἀγωνιώδης καὶ κουραστική, ὅπως ἀπέβη μετὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἔξωσιν τῶν πρωτοπλαστων ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὴν «κουλάδα τοῦ κλαυθμώνος», ὡς ἐχαρακτηρίσθη ὁ ἐκτός τοῦ Παραδείσου χώρος, ὅπου ἡ ἐργασία ἐγένετο μόχθος καὶ ὁ ἄνθρωπος «ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου του», ἐξασφαλίζει τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ ὑποχρέωσις, ἐξ ἄλλου, νὰ φυλάσσουν καὶ νὰ συντηροῦν τὸ περιβάλλον ἦτο μία φροντίς εὐλογος καὶ μία πρώτη εὐθύνη τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν Κτίσιν, τὸ μεγαλειώδες αὐτὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ πρωτόπλαστον ζεῦγος· «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε... καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς». Καὶ κατὰ τὴν ποιητικὴν διατύπωσιν τοῦ ἱεροῦ Ψαλμωδοῦ, «πάντα ὑπέταξεν (ὁ Θεὸς) ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ (τοῦ ἀνθρώπου) πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἐτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου· τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν» (Ψαλ. 8, 6-7). Αὐτὴν δὲ τὴν ἐξουσιαστικὴν ἐντολήν Του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συνεπλήρωσεν ὁ Θεὸς μὲ τὰς ἐκφραστικὰς λέξεις: «καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάσης τῆς γῆς».

Οἱ ἱεροὶ ἐρμηνευταὶ τῆς Π. Διαθήκης παρατηροῦν ὅτι ἡ λέξις «ἄρχετε» προσδιορίζει τὸν βαθ-

μὸν τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν ἄλλων κτισμάτων, ἐμψύχων καὶ ἀψύχων. Δὲν εἶναι δηλ. ὁ ἄνθρωπος ἀπόλυτος κύριος καὶ ἐξουσιαστής, ἀλλὰ ἄρχων. Καὶ ἔργον τοῦ ἀρχοντος εἶναι νὰ διευθετῇ τὰ πράγματα. Ἐν προκειμένῳ δὲ νὰ φυλάσσει καὶ συντηρῇ ὁ ἄνθρωπος τὴν τάξιν, τ.έ. τὴν ἁρμονικὴν μετ' αὐτοῦ συνύπαρξιν τοῦ ζωϊκοῦ καὶ τοῦ φυτικού βασιλείου καὶ ἐν γένει τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὰ ὅρια ποὺ διαγράφει ἡ ὑπευθυνότης καὶ ἡ περιορῆ εἰς τὴν ὁποίαν ἔταξεν ὁ Δημιουργὸς τὸν ἄνθρωπον «καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Του» συντηρητὴν καὶ διαχειριστὴν.

Οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἡ κορυφαία ἀξία εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὰ πλαίσια δὲ τοῦ λεγομένου «οἰκολογικοῦ συστήματος» ὁ ἰσάμενος εἰς τὴν κορυφὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνθαίρετος οὔτε καταστροφικός. Καὶ ὁ ὑπεύθυνος ὀφείλει νὰ εἶναι προνοητικός καὶ «συντηρητικός», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς διαφυλάξεως τῶν πεπιστευμένων εἰς τὴν ἐξουσίαν του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐθύνην του.

* * *

Τὸ φυσικὸν περιβάλλον —τὰ περὶ ἡμᾶς κτίσματα τοῦ Θεοῦ ἐν γένει— ἔχουν δοθῆ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὡς «καταπίστευμα» ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκ τούτων ὠφέλειαν. Καὶ ἐνῶ ταῦτα θὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑπαρξίν μας, ἀντιστοίχως φέρομεν τὸ βάρος τῆς συντηρήσεως αὐτῶν.

Ἀναμφιβόλως οἱ ἄνθρωποι συντηροῦμεθα ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος. Ἡ χρῆσις των δὲ ἐξ ἡμῶν ὀφείλει νὰ εἶναι ἐν μέτρῳ καὶ ἐντὸς λογικῶν καὶ συνετῶν ὁρίων.

Τὰ δάση, ἡ θάλασσα, τὰ ἔμβια ὄντα καὶ πάντα «τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς» εἶναι δεδομένα παρὰ Θεοῦ εἰς χρῆσιν καὶ ὄχι εἰς κατάχρησιν καὶ φθορὰν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῇ ἡ «οἰκολογικὴ» σχέσις μετὰξὺ των. Ὅταν τὰ δάση καίωνται, ἐπακολουθοῦν πλημμύραι καὶ καταστροφαί. Ὅταν ἡ θάλασσα ρυπαίνεται ἢ γίνεται καταχρηστικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ θαλασσίου πλοῦτου, ἢ φθορὰ καὶ ἡ ζημία εἶναι μεγάλη εἰς τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν (ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ «γόνου» αὐτῶν) καὶ αἱ ρυπογόνοι οὐσίαι μολύνουν τὰ ὕδατα καὶ ἐπιφέρουν δυσμενεῖς συνεπειάς.

Καὶ ὅταν ὁ ἀέρας γεμίῃ καυσαέρια, ἡ ἀτμό-

Τὸ μυστήριον τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς*

Μία πνοή άνέμου, μία παραμικρὰ δοκιμασία ρίπτει, τότε, εἰς τὴν γῆν, τὴν ἐκφυλλισθεῖσαν, τὴν ἀποξηρανθεῖσαν πνευματικὴν ζωὴν, ὡς ἀποσυντεθειμένον, δυσῶδες καὶ σκοληκοβριθὲς πτώμα ἀτάφου νεκροῦ!...

Ἐάν φαντασθῶμεν καὶ ἀναπαραστήσωμεν τὸν βαθμὸν σπαραξικαρδίου ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας, εἰς

Τοῦ Ἀρχιμ. **ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΕΛ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ**
Θεολόγου - Φιλολόγου - Γυμνασιάρχου
Ἵμνογράφου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας
Διδάκτορος τῆς Θεολογίας

τὴν ὁποῖαν θὰ περιπέση ἐν σῶμα, ἀκόμη καὶ ἀθλητοῦ, ἐάν δὲν τρέφεται τοῦτο, εἰμὴ μὲ ψίχουλα καὶ σταγόνας, ἔχομεν τὴν πλήρη εἰκόνα, μὴ τρεφομένης ἐπαρκῶς, ἐσωτερικῆς πνευματικῆς ζωῆς...

Ἡ τραγικὴ ἱστορία τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ποῦ εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἐσωτερικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πλεῖστα ὅσα παραδείγματα γιγάντων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀρετῆς, οἵτινες, μὲ τὸ νὰ περιορίσθησαν εἰς τροφὴν ψυχῶν ἄρτου καὶ σταγόνων ὕδατος, ἔπεσαν, εἰς τὴν τάξιν τῶν νάνων, καί, ἀπὸ τὴν παραμικροτέραν πέτραν τοῦ δρόμου, ἐσκόνταψαν καὶ ἔπεσαν!...

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 563 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12 τεύχους.

Ἄς προσέχωμεν, λοιπόν, καὶ ἄς μεριμνῶμεν, μετ' ἀνησυχίας, νὰ μὴ τρεφώμεθα ἀνεπαρκῶς πνευματικῶς. Ἄς τρέφωμεν ἑαυτοὺς, μὲ τὸν κατάλληλον, καθ' ἡμέραν, οὐράνιον ἄρτον τοῦ Θεοῦ, ὅστις στηρίζει καὶ ἐπαυξάνει σταθερῶς τὰς πνευματικὰς μας δυνάμεις.

IV. Ὁ Ἄρτος τῆς Θείας Διδαχῆς καὶ τῆς ἱερᾶς νυχθημέρου μελέτης καὶ ἡ συχνὴ προσέλευσις εἰς τὰ καθαρτικὰ καὶ ἁγιαστικὰ Μυστήρια τῆς θεοῦδρῦτου Μητροῦς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τακτικῶς καὶ ἐπαρκῶς λαμβανόμενος, ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα, εἰς τὴν ζωὴν μας, ἐμφανίζει, ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ, φρόνημα εὐσεβές, πίστιν ζῶσαν, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, ἦθος ἡμερον καὶ ἅγιον*.

Οἱ, ἐκ τῆς μακροαἰώνος πείρας, δικαιοθέντες καὶ νόνοις τῆς εὐσεβείας, ἀποτελοῦν τὸν συνεκτικότερον θεσμὸν τῆς Χριστιανικῆς Οἰκογενείας, τῆς ὁποίας ἡ ἁρμονία καὶ εἰρηνικὴ εὐτυχία ἀντικατοπτρίζεται, ἐν τῇ λατρείᾳ καὶ τῇ ἱερᾷ μελέτῃ αὐτῆς, καὶ φρονηματίζουσι τὰ ἄτομα, στερεοποιούντα, εἰς αὐτὰ, χαρακτῆρα εὐσεβῆ καὶ ἐνάρετον.

Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ δύσκολον καὶ τὸ ἰδιάζον, εἰς τὴν τακτικὴν τῆς μελέτης τῆς Βίβλου, εἰς τὴν τήρησιν αἰσθηματικοῦ ἡμερολογίου, μὲ ἐξαγωγήν ἠθικῶν διδαγμάτων, πεζῶν καὶ ἐμμέτρων, ἢ, ἐπίσης, εἰς τὴν ἀπαράβατον τήρησιν τῶν, καθ' ἡμέραν τακτικῶν προσευχῶν, ἀπὸ τὴν Ἰ. Σύνοψιν, ἢ τὰ διάφορα Προσ-

8. Ἰω. 6, 54-50.

σφαιρα θολοῦται καὶ τὰ ἀνθυγιεινὰ ἐπακόλουθα εἶναι δυσάρεστα.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν διὰ τὴν διαπιστωθεῖσαν «τρύπαν τοῦ ὄζοντος» τὴν τόσον ἐπικίνδυνον καὶ ἀπειλητικὴν αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπάρξεώς μας, ἐάν δὲν ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσορροπία εἰς τὴν φύσιν;...

«Οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι», λέγει ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος (Α' Κορ. 7,31). Αὐτὸ σημαίνει νὰ περιοριζώμεθα εἰς τὰ ἀναγκαῖα καὶ νὰ μὴ ἐπεμβαίνωμεν εἰς τὴν φύσιν καταλυτικά. Εἶναι δὲ ἀπαραίτητον νὰ προσθέσωμεν ὅτι καὶ ἡ Ἐπιστῆμη πολλὰκις καὶ ἡ Τεχνολογία, ὅταν ὑπερβαῖν τὰ ὅρια καὶ ἐπεμβαῖν εἰς τὴν φυσικὴν τάξιν μὲ τολμηρὰ ἐγχειρήματα — διὰ νὰ μὴ τὰ ὀνομάσωμεν ὑπερφιάλα καὶ ἐνίοτε ἐκφυλιστικὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον — πάντως δὲ παρεκινδυνευμένα, παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἀναχαιτισθῇ. Καὶ ἡ τοιαύτη ἀναχαίτισις δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς βῆρος τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου καὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ. Ἄλλὰ θὰ ἀποτελῇ ἀναγκαῖαν παρέμβασιν τῶν ἠθικῶν ἐπιστημῶν, καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτειακῆς νομοθεσίας, πρὸς τὰ τοιαῦτα τολμήματα, κατὰ θεῖαν μά-

λιστα ἐπιταγὴν «μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν» (Ρωμ. 12, 3), ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, νὰ μὴ κίττωμεν νέαν Βαβέλ. (Πρὸβλ. τὰ περὶ «κλωνοποιήσεως» κ.ἀ. τοιαύτας «μεθοδείας» περὶ τὴν γενετικὴν).

Τέλος, δὲν θὰ παραλείψωμεν νὰ περιλάβωμεν σαφῆ ὑπαινιγμὸν περὶ προστασίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ περιβάλλοντος τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Διότι εἶναι ἀνησυχητικὴ ἡ φθορὰ τῶν ἠθικῶν ἀξιών' καὶ ἡ παραφθορὰ τῆς ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν παραδόσεως, μὲ τὴν ἀλλοίωσιν τῶν ἀγνῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, πρὸς τὸ χειρότερον δυστυχῶς' καὶ αὐτὴ ἡ μείωσις καὶ ἀμβλυνσις τῶν θρησκευτικῶν (ὀρθοδόξων) βιωμάτων καὶ ζωπύρων εἰς τὴν νεόκοπον κοινωνικὴν ζωὴν πολλῶν καὶ εἰς τὴν ἀγωγήν τῆς νεότητος.

Στῶμεν καλῶς. Στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν.

«Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου» (Παροιμ. 22,28).

Λαεὶ τοῦ Κυρίου, «τὴν παρακαταθήκην φύλαξον» τοῦ φυσικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιβάλλοντος.

ευχατήρια, με τὰ ὁποῖα, πράγματι, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπέτυχον διαφόρους βαθμούς, κατὰ Χριστόν, καὶ ἐν Πνεύματι ἐσωτερικῆς ζωῆς.

Πάντα ταῦτα, ὡς μέσα καὶ μέθοδοι, εἶναι καλὰ καὶ ὠραία, ἐὰν τρέφουν τὸν θρησκευτικὸν μας στοχασμὸν καὶ μᾶς δημιουργοῦν, εἰς τὸ βάθος μας, ἀνάβλυσιν πηγαίων βιωμάτων. Καὶ ὑπάρχουν, εὐτυχῶς, ἀφθονα τοιαῦτα βοηθητικὰ μέσα, εἰς τὴν διάθεσίν μας.

V. Ἄλλ' ἢ ἐσωτερικῆ, κατὰ Χριστόν, πνευματικῆ ζωῆ, ὡς φιλοσοφία φιλοσοφιῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, εἶναι λεπτοτάτη καὶ παρουσιάζει πολλὰ καὶ περίεργα φαινόμενα, ἐξηγοῦντα καὶ δικαιολογοῦντα πλήρως τὴν διακήρυξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Σπορέως τῆς πνευματικῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς, Σωτήρος Χριστοῦ: «Τὸ Πνεῦμα, ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἄλλ' οὐκ οἶδας, πόθεν ἐρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει»⁹.

Πράγματι, ὑπάρχουν ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον δὲν εἶναι σπουδαῖον καὶ δὲν διαθέτουν οὔτε πολὺν χρόνον διαθέσιμον, οὔτε ἐξαιρετικὰ διανοητικὰ χαρίσματα, μεταχειριζόμενοι εὐκολότερον τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ τεχνίτου, παρὰ τὴν πένναν.

Καί, ἐν τούτοις, ἐπιτυγχάνουν θαυμάσια, εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν κόσμου, εἰς τὴν παρουσίαν ἐνὸς ὑποδειγματικοῦ ἡθους καὶ εἰς τὴν διατήρησιν μιᾶς ζωῆς καὶ δημιουργικῆς Θρησκευτικῆς Πίστεως. Ἡ Βίβλος τῶν, ἢ συλλογῆ τῶν ψυχοφελῶν βιβλίων καὶ τῶν Προσευχηταρίων τῶν, ἢ στάσις τῶν, κατὰ τὴν κοινὴν Λατρείαν, οἱ βαθεῖς στοχασμοὶ τῶν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ πλήρες ἀγάπης καθημερινὸν ἡθὸς τῶν, ἀποτελοῦν ἐν ἁρμονικῶν ἐνιαῖον σύνολον ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, κατὰ Χριστόν, πνευματικῆς ζωῆς, καθὼς παρέχουν ἑαυτοὺς παντοτεινὰ ὑποδείγματα πρὸς μίμησιν¹⁰.

Ἀντιθέτως, σπουδαῖοι θεωρητικῶς ἄνθρωποι, διανοούμενοι, ἀπεδείχθησαν πολὺ κακὰ παραδείγματα ἠθικοπνευματικῆς ζωῆς καὶ ξένοι πρὸς τὴν ἀληθῆ εὐσέβειαν, ἥτις «ὀμολογουμένως, εἶναι μέγα μυστήριον»¹¹.

Πῶς, ὅμως, νὰ εὕρη, ὁ ἄνθρωπος, καιρὸν, νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ κόσμου, ὅταν εἶναι δεινός μετὰ τὴν καθημερινότητα τῆς ζωῆς, τῆς κοσμητικῆς ζωῆς, τῆς ζωῆς τῆς ὕλης καὶ μόνον;

VI. Ἡ ἡσυχία ὥρα τῆς ἡμέρας, τῆς μεσημβρίας, τοῦ δειλινοῦ, ἢ τῆς νυκτός, ὡς ἐφαρμογὴ τοῦ θεϊκοῦ προστάγματος «Σχολάσατε καὶ γνῶτε...»¹² καὶ «Εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου»¹³, εἶναι ἀπαραίτητος, διὰ τὴν μυστικὴν καὶ ἀθόρυβον προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐσωτερικῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκουν πάντοτε χρόνον διαθέσιμον, δι' ἐκεῖνα ποῦ ἀγαποῦν, δι' ἐκεῖ-

να ποῦ ἔχουν μεγάλην σημασίαν δι' αὐτούς, δι' ἐκεῖνα ποῦ τοὺς ἀρέσουν καὶ τοὺς ἀπορροφοῦν!

Καί, μέσα εἰς τὴν ζάλην καὶ τὴν κόπωση τῆς ρουτίνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀνευρίσκουν κάπου τὴν ἀνάπαυσιν, ἀνανεώνουν κάπως τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν, διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος, τόσον τῆς ἐπιβιώσεως, ὅσον καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πνευματικῆς ζωῆς¹⁴.

Ὑπάρχουν ἀναρίθμητα παραδείγματα ἀνθρώπων, ὄλων τῶν τάξεων, ποῦ ἔθεσαν, ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς τῶν, νὰ ζήσουν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, νὰ ἀγωνισθοῦν τὸν καλὸν ἀγῶνα, νὰ τηρήσουν τὴν πίστιν τῶν, καὶ νὰ προσεγγίσουν, κατὰ τὸ δυνατὸν πλησιέστερον, εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέρμα, ποῦ ἔθεσεν ὁ Χριστός, εἰς τὸν ἐπίγειον βίον Του¹⁵. Τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς καὶ μορφωτικῆς τοποθετήσεως, τὰ ἔργα καὶ πᾶσα ἐκδήλωσις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τῶν, εἶναι ἀναμφισβήτητοι μάρτυρες τῆς ποιότητος τῆς εὐσεβείας τῶν καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς καλῆς, ἐν τῷ κόσμῳ, μαρτυρίας τῶν. Ἡ θερμότης τῆς προσευχῆς τῶν καὶ ἡ ἀγιότης καὶ καλωσύνη τοῦ βίου τῶν, ὅλα ταῦτα ὑπῆρξαν, φυσικά, ἀποτελέσματα τῆς Χάριτος τοῦ Πνεύματος τοῦ Παντοδυνάμου καὶ εὐσπλάγχου Θεοῦ καὶ τῆς ἐμμονῆς τῶν, εἰς μίαν προσεκτικὴν καὶ τακτικὴν ζωὴν, ποῦ διείπεν ἡ Πίστις καὶ Τάξις.

VII. Ὁμιλοῦμεν, προκειμένου νὰ ἀρχίσωμεν μίαν νέαν, κατὰ Χριστόν, ἐσωτερικὴν πνευματικὴν ζωὴν, περὶ μετανοίας καὶ μεταβολῆς τοῦ βίου, περὶ ἀλλαγῆς τῆς καρδίας, καὶ τοῦ τρόπου ζωῆς, περὶ προσανατολισμοῦ καὶ στόχων ἐπιδιώξεως τῆς ζωῆς μας. Πῶς, ὅμως, θὰ συλλάβωμεν καὶ ἐμφανίσωμεν, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, τὴν πραγματικότητα αὐτῆς; Ἄς ἐξετάσωμεν ἑαυτοὺς, πῶς ἀξιοποιοῦμεν, εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἀγιασμοῦ μας, τὴν Κυριακὴν μας, ἥτις εἶναι ἡ καθ' ἑξοχὴν ἡμέρα τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τῆς φροντίδος τῆς ψυχῆς μας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ζωηρῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς θὰ μᾶς βοηθῆ ἡ σταθερὰ σκέψις, ὅτι πάντοτε ἰσχύει τὸ ὅτι, μέχρι τῆς Συντελείας, ὁ Θεῖος Σπορεύς, θὰ ἔξη τελειώσει τὴν ἀποστολὴν Του. Καὶ θὰ συμβῆ καὶ τοῦτο τὸ φοβερόν: Δὲν θὰ ὀνομάζεται, πλέον, «ὁ Σπορεύς», ἀλλ' «ὁ Κύριος τοῦ θερισμοῦ»¹⁶!

Καί, τότε... θὰ ἐλέγξῃ, μετὰ τὸν ἀκοίμητον καὶ παντελόπτην Ὄφθαλμόν Του, τῆς ἀπροσωπολήπτου Δικαιοσύνης Του, ὅλα, ἐν γένει, τὰ μέρη, ὅπου ἔρριψε τὸν σπόρον Του, ὁ Θεῖος Σπορεύς καὶ θὰ εἴπῃ, πρὸς ὄλον, ἔχων, ὡς μάρτυρας τῆς διαδικασίας τῆς Δικαιᾶς Κρίσεως καὶ Ἀποφάσεώς Του, τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν: «Πῶς διεχειρίσθητε τὰς καταβολὰς τῶν εὐγενῶν σπερμάτων, ποῦ ἀφθόνως ἔσπειρα ἐντός σας;». Ἄς ἀναλογισθῶμεν, λοιπόν, τὴν εὐθύνην του, ἕκαστος, ἐναντι τοῦ θελήματος τοῦ Θείου Πατρὸς καὶ

9. Ἰω. 3,8.

10. Α' Κορ. 4,15.

11. Α' Τιμ. 3,16.

12. Ψ. 45,10.

13. Ματθ. 6,6.

14. Ἰω. 4,23.

15. Ἰω. 17,3.

16. Ματθ. 9,38.

Κριτού μας: «Λατρεύετέ με, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ»¹⁷ καὶ «Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε»¹⁸, καὶ ὡς ἀποφασίσωμεν, πρὶν εἶναι ἀργά, νὰ γίνωμεν ἐνσυνείδητοι καὶ ἄσκητοι καὶ ἐπιμελεῖς καλλιερῆται τῆς κατὰ Χριστόν, ἐσωτερικῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ὑπάρχει κίνδυνος, διὰ τοὺς παραμελοῦντας τὸν ζῆλωτὴν Θεὸν καὶ τὴν ἀθάνατον ψυχὴν των, διὰ τῆς παραμελήσεως τῆς ἐσωτερικῆς, κατὰ Χριστόν, πνευματικῆς ζωῆς, νὰ εἴπη ὁ Θεός, ὅτι εἶπε διὰ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ σαρκολάτρους συνανθρώπους τοῦ Νῶε, πρὶν καταπνίξῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ: «Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου, ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας»¹⁹.

VIII. Ἐν τῷ πνεύματι τῆς μετανοίας καὶ τῆς, εἰς βάθος, ἐρεῦνης τοῦ ἐσωτερικοῦ μας ἀνθρώπου, μὲ ἐνσυνείδητον, εἰλικρινῆ καὶ ἀμερολήπτως ἀντικειμενικὴν εὐθυκρισίαν, θὰ διεπιστώναμεν πλήρως, ὅτι ὅλοι, αἱ μέχρι τοῦδε, συνήθειες καί, καθ' ἕξιν, εὐχάριστοι μέθοδοί μας, δὲν ἀποδίδουν τὰ ἀναμενόμενα θετικά, καὶ συγκακρωμένα, πάντοτε, ἀποτελέσματα καὶ ἐπιτεύγματα, εἰς μίαν πραγματικὴν πρόοδον, ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πνευματικῇ ζωῇ μας, ἂν δὲν κινδυνεύῃ νὰ ἐκφυλισθῇ αὕτη, εἰς ἓνα ἀμφιβόλου ποιότητος, νοσηρὸν συναισθηματισμὸν τῆς διεφθαρμένης ἀδαμιαίας καρδιάς μας, ἢ ἓνα ἐπιφανειακὸν ρομαντικὸν εὐσεβισμὸν θρησκευομανίας καὶ θεομανίας...²⁰.

Θὰ διεπιστώναμεν, ὅτι ἡ εὐσέβεια τῶν περισσοτέρων ἡμῶν χρήζει ἀναζωογονήσεως καὶ ἀποκτήσεως περισσοτέρας θετικότητος, ἐνώπιον τοῦ Ἐρεινῶντος τὸ πραγματικὸν βάθος μας γυμνόν, Νυμφίου τῆς ψυχῆς μας, Θεανθρώπου Χριστοῦ καί, ἐνώπιον τῶν, ἀναμενόντων τὸ παράδειγμα τοῦ, καθ' ἡμέραν, βίου μας, ἀκαλλιερῆτων, ἀστηρίκτων καὶ ἀπλουστέρων ἀδελφῶν...

Πῶς θὰ ὑποβοηθήσωμεν καὶ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐπιτεῦξιν τῆς βλαστήσεως, τῆς ἀνθήσεως καὶ καρποφορίας τῆς ἀληθοῦς ἐσωτερικῆς πνευματικῆς μας, κατὰ Χριστόν, ζωῆς, ἥτοι τῆς ἐμπράκτου ἀγιότητος, ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ ζωῇ μας, εὐρισκομένης εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐσπαρμένης μὲν γῆς, τῆς κεκαλυμμένης, ὁμῶς, διὰ τῆς χειμερίας νάρκης καὶ ὑπνώσεως, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ σπᾶσῃ, ἐπὶ τέλους, ὁ βλαστὸς τῆς νέας ζωῆς, ἀναπηδῶν ἐκ τοῦ σεσηπότος καὶ ἀποθανόντος σπέρματος τῆς παλαιᾶς...²¹.

Ἐκεῖνο, ποῦ θὰ κάμῃ, νὰ λυώσουν οἱ πάγοι, νὰ διαλυθῶν αἱ χιόνες, νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ θανάσιμος ψύχρα, παραδίδουσα τὴν θέσιν τῆς, εἰς μίαν γλυκεῖαν ἠπιότητα, ὥστε δειλᾶ, σεμνά, ἀθόρυβα καὶ ἀνεπαίσθητα, νὰ σπᾶσῃ τὸ κέλφος τοῦ θανάτου καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ βλαστὸς τῆς νέας, ἐν Χριστῷ πνευματικῆς

ζωῆς, εἶναι τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, «ὅπου θέλει πνεῖ...». Τοῦτο ἀποτελεῖ στοιχειώδη καὶ βασικὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐσωτερικῆς, πνευματικῆς, κατὰ Χριστόν, ζωῆς μας. Ἄλλ' ἐπίσης, μία ἀδιαμφισβήτητος ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς Λυτρωτῆς καὶ Σπορευτής, ὁ Ἀμπελοουργὸς καὶ Καλλιερῆτης, ὁ Φύλαξ καὶ Θεραπευτὴς τῶν ψυχῶν τῶν πιστῶν του, Ἰησοῦς, ὅτι, διὰ τῆς πλήρους ὑπακοῆς καὶ εὐαρεστήσεώς Του εἰς τὸν Θεόν, ἀπὸ τῆς Φάνης, μέχρι τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Τάφου τῆς Θουσίας Του, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ Ἀναλήψεώς του, ἐξησφάλισεν, εἰς ἡμᾶς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Παρακλήτου, τοῦ φωτίζοντος, τοῦ θερμαίνοντος, τοῦ ζωοποιούντος, τοῦ στερεώνοντος καὶ αὐξάνοντος τὴν βλάστησιν, τὴν ἀνθίσιν καὶ τὴν καρποφορίαν τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, «ὁ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευεται»²². Τί θὰ ζητήσωμεν, λοιπόν, κατὰ τὴν ἱερὰν ἐσπέραν τῆς Ἀναλήψεως, κατὰ τὴν θεῖαν Λατρείαν τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν γονυκλισίαν τῆς λατρείας τῆς Ἁγίας Τριάδος, κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

Θὰ ὑπομνήσωμεν, εἰς τὸν Κύριόν μας καὶ Λυτρωτὴν μας, Ἰησοῦν, τὴν ὑπόσχεσίν Του: «ὅτι ἂν αἰτήσετε τὸν Πατέρα, ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν»²³. Καί, ἀπευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Πατέρα τῆς ζωῆς, τὸσον τῆς φυσικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐσωτερικῆς, ὑπερφυσικῆς καὶ πνευματικῆς, θὰ κράξωμεν, πρὸς Αὐτόν: «Πάτερ ἐπουράνιε, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ Σου, ἀπόστειλον ἡμῖν, τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Πανάγιον»!

Καί, ὅταν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα, ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ποῦ Συμεῶν ὁ Νεὸς Θεολόγος (1037) «ὀνομάζει ζωὴν τῆς ζωῆς μας καὶ ψυχὴν τῆς ψυχῆς μας», θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ νὰ ποτισθῶμεν εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ζῶντος ὕδατος, θὰ μᾶς θρέψῃ, μὲ τὸ οὐράνιον μάννα τῆς στενῆς ἐπαφῆς μὲ τὸν οὐρανόν, θὰ μᾶς ἀνεβάσῃ, εἰς τὰ ὕψη, ὅπου πνέουν οἱ δυνατοὶ ἄνεμοι. Ὁ Παράκλητος θὰ μᾶς εἰσαγάγῃ, εἰς σύσκια δάση, ὅπου πηγαὶ βαθεῖαι, διανγείς καὶ χρυστάλλιναι δροσίζουσιν τὴν φλογερὰν καὶ ἀνικανοποίητον δίψαν τοῦ ψυχοφυσικοῦ μας συνόλου...

Καὶ ἡμεῖς, τότε, ὡς οὐράνιος φύτευσις, ποῦ ἐφύτευσεν ὁ Ἐπουράνιος Πατὴρ²⁴, θὰ ριζώσωμεν, θὰ αὐξηθῶμεν, εἰς δένδρον εὐσκόφυλλον καὶ ἀγλαόκαρπον, τὸ πεφυτευμένον, παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, «ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει, ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρηθήσεται»²⁵.

Τοῦ Πνεύματος, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ, πρωτίστως ἔχομεν ἀνάγκην, διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν καλλιέργειαν μᾶς ἀληθινῆς, ἐσωτερικῆς, κατὰ Χριστόν, πνευματικῆς ζωῆς.

«Ἐλθέτω, λοιπόν, τὸ Πνεῦμα, καὶ παρελθέτω ὁ κόσμος»²⁶.

(Τέλος)

17. Ἰω. 4,24.

18. Γαλ. 5,16.

19. Γένεσ. 6,3. 7,24.

20. Ἰακ. 1,26.

21. Ἰω. 12,24.

22. Ἰω. 15,26.

23. Ἰω. 14,14.

24. Ματθ. 15,13.

25. Ψ. 1,3.

26. Διδαχὴ, κεφ. X.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΣΤΗ ΧΙΟ, ΟΙΝΟΥΣΣΕΣ ΚΑΙ ΨΑΡΑ (16-19 Αυγούστου 1997)

Μέσα σὲ ιδιαίτερα θερμὴ ἀτμόσφαιρα καὶ μὲ πηγαῖες ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ συγκίνησης τοῦ χιακοῦ λαοῦ, πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 16 ὡς 19 Αυγούστου ἡ ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὴ Χίο, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τῆς Ἐνωσης Μαστιχοπαραγωγῶν τοῦ νησιοῦ.

Τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχου συνόδευαν οἱ

Τοῦ **I. M. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**

Διευθυντῆ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλήθειας καὶ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

Ὁ Δήμαρχος Χίου κ. Γεώργιος Βαρκάρης ὑποδέχεται τὸν Παναγιώτατον εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως Χίου. Διακρίνονται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος καὶ ἡ Ὑφυπουργὸς Αἰγαίου κ. Ἐλισσάβη Παπαζώη.

Σεβ. Μητροπολίτες Πέργης κ. Εὐάγγελος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων καὶ Εὐδοκιάδος κ. Εἰρηναῖος. Στὸ νησί εἶχαν ἀφίχθῃ γιὰ τὴν ἐπίσκεψη οἱ χιακῆς καταγωγῆς Μητροπολίτες Σεβ. Βελγίου κ. Παντελεήμων, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος, Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος, οἱ ὁμοροὶ Μητροπολίτες Σεβ. Μηθύμνης κ. Χρυσότομος, Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος καὶ Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, καθὼς καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Χριστόδουλος.

Ἀπὸ πλευρᾶς Πολιτείας ἦταν παρόντες οἱ Ὑπουργοὶ Αἰγαίου, Ἐμπ. Ναυτιλίας καὶ Γεωργίας, ὁ Περιφερειάρχης, ὁ Νομάρχης Χίου, οἱ τοπικοὶ βουλευτὲς καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν τῆς Χίου. Ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο ὁ Παναγιώτατος, στὸν ὁποῖο ἐπιφυλάχθηκε ὑποδοχὴ ἀρχηγοῦ κράτους, κατευθύνθηκε στὴν πλατεῖα τῆς πόλεως τῆς Χίου, ὅπου τὸν καλωσόρισε ὁ Δήμαρχος κ. Γ. Βαρκάρης καὶ στὴ συνέχεια στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, ὅπου καὶ ἐψάλη δοξολογία γιὰ τὴν ἀφιξή του.

Προσφωνώντας τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Δύσκολοι, τραχεῖς καὶ κατατρονχόμενοι ἀπὸ τερατώδη δύσαν τεχνικῶν κατακτῆσεων εἶναι οἱ σημερινοὶ καιροί. Θαυμαστὴ ἀπέβη ἡ δύναμις

τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ φιλοδοξεῖ, ἐπικινδύνως, νὰ κυριαρχήσῃ τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ ὁμιλεῖ περὶ τῶν φοβερωτέρων μυστηρίων ἐπιπολαίως ἐντελῶς καὶ μὲ σκιώδη καὶ ἐωσφορικὴν, αὐτόχρημα, διαλεκτικὴν.

Αἱ στιγμαί, τὰς ὁποίας σήμερον διερχόμεθα, Παναγιώτατε, δὲν εἶναι στιγμαὶ ἀδόλου καὶ νηφαλίου στοχασμοῦ. Ὁ νοῦς σήμερον ἔχει στρατολογηθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὕλης καὶ ὀλονέν ἐφευρίσκει καὶ φονικώτερα ὄπλα, διὰ τὴν ἐξόντωσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς ζωῆς. Καὶ ὀρθῶς ἐχαρκτηρίσθη ἡ ἐποχὴ μας, ὡς ἐποχὴ ἐπιστημονικῆς βαρβαρότητος. Διότι αἱ τεχνικαὶ κατακτήσεις δὲν συμβαδίζουν μὲ τὴν ἠθικὴν προκοπὴν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἡ Ἐπιστήμη, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐναγώνια ἐρωτήματα τῆς ψυχῆς, τείνει νὰ ἀφυπνίσῃ πρωτογόνους ὁρμᾶς καὶ ἐνοτικὰ καὶ σκορπίζει γύρω μας τὸ δέος. Καὶ ἐρωτᾶται περιδεῆς ὁ καθεὶς, μήπως εἰσῆχθημεν εἰς τὸ λυκόφως τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Καὶ εἰάν, Παναγιώτατε Δέσποτα, κλονίζονται σήμερον τὰ θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ μία ἀγανία ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν λαῶν, ἀφορμὴ εἶναι, πιστεύομεν, διότι ἐνοθεύθησαν

Ὁ Παναγιώτατος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Μαστιχο-παραγωγῶν Χίου κ. Κ. Γιανιάρης, εἰς τὸ Ὁμήρειον Πνευματικὸν Κέντρον Χίου.

βαθμιαίως τὰ χριστιανικὰ βιώματα· καὶ διότι ὁ σημερινὸς τρόπος ζωῆς δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον πρὸς τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐρμηνευθεῖσαν θεοπνεύστως ἐντὸς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων θεῖαν ἀλήθειαν.

Τοὺς ἀστεϊρευτούς αὐτούς, ὅμως, θησαυροὺς τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας διεφύλαξε –κατὰ Θεῖαν Πρόνοιαν καὶ ἀποστολὴν– αἰνεῖς εἰς τὸ πνευματέμφορον πλήρωμά της ἡ Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, τῆς ὁποίας Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, εἴσθε ἡ κορυφή».

Ἀντιφωνώντας ὁ Παναγιώτατος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε γιὰ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ, ποῦ τοῦ ἐπιφυλάχθηκε, ὑπογράμμισε τὴ σημασίαν τῆς ἐπικοινωνίας τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας:

«Ἄν γενικῶς ἡ συνάντησις καὶ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων συνιστᾷ ἐπιθυμίαν καὶ ἀναγκαιότητα φυσικὴν, καὶ ἡ κοινωνία τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων ἀποτελεῖ τρόπον ὑπάρξεως· τὸν ἐκκλησιαστικὸν τρόπον τοῦ ζῆν. Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ὑπάρχουν μόνοι. Καὶ δὲν ζῶμεν κατὰ τρόπον ἀτομικόν. Ὑπάρχομεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀποτελοῦμεν τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ζῶμεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπερ σημαίνει ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ σώματος, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν τῇ κοινῇ πίστει. Ἡ κοινωνία τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποτελεῖ τὸ πρότυπον, τὸν θεοειδῆ τύπον, καθ' ὃν ὀφείλομεν νὰ ὑπάρχωμεν καὶ νὰ ζῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀσφαλῶς, διατηροῦμεν τὴν ἰδιοπροσωπειάν ἡμῶν. Ἄλλ' ὅμως συνυπάρχομεν καὶ συμβιοῦμεν μετὰ τῶν ἄλλων ἐν ἀγάπῃ καὶ ἰσοτιμίᾳ.

Ἴδού, διατὶ χαίρομεν ἐπὶ τῇ συναντήσῃ ἡμῶν ταύτῃ μεθ' ἡμῶν! Ἴδού, διατὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ βαθείας συγκινήσεως ἀτενίζομεν εἰς τὰ πρόσωπα ὑμῶν!».

Ἀφοῦ ἐξῆρε τίς ἀρετὲς καὶ τὴν εὐσέβειαν τοῦ χιακοῦ λαοῦ, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀναφέρθηκε στὴ σημασίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τόνισε τὴν ἀνάγκη ἐκκλησιοποιήσεως τῆς ζωῆς καὶ τοῦ φρονήματος τῶν Χριστιανῶν:

«Ἡ μεγάλη πλάνη τῶν καιρῶν μας εἶναι δυστυχῶς ἡ ἀποεκκλησιοποιήσις τῆς πίστεως καὶ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ ἀσφαλῶς τὸ πλέον ἐπιτακτικὸν αἶτημα διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους σήμερον εἶναι ἡ ἐκκλησιοποίησις καὶ τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ τρόπου ζωῆς. Δι' αὐτῆς ὑπερβαίνομεν τὸν ὑπερτροφικὸν ἀτομισμὸν, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζει τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἀποκόπτει ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ μᾶς φυλακίζει εἰς τὴν εἰρκτην τοῦ ἀτόμου ἡμῶν. Δι' αὐτῆς δυνάμεθα νὰ συναντήσωμεν τὰς καρδίας τῶν ἄλλων καὶ νὰ κοινωνήσωμεν μετ' αὐτῶν, οἵτινες εἶναι τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀδελφοί μας. Διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐντὸς αὐτῆς θὰ δυναθῶμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ποικιλωνύμους αἰρέσεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ νὰ προστατευθῶμεν ἀπὸ ποικίλων πνευματικῶν παγίδων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐχθρὸς προσπαθεῖ νὰ πλανήσῃ ἡμᾶς».

(Συνεχίζεται)

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

(Θεσσαλονίκη, Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, Ἰούν.-Δεκ. 1997)

Πολλά εἶναι τὰ κοινὰ ποὺ χαρακτηρίζουν τὰ ἀγιορείτικα μοναστήρια, ὑπάρχουν ὅμως καὶ σημαντικὲς ἰδιαιτερότητες. Στὴν πρώτη περίπτωση ἀνήκουν τὰ σταυρόσχημα καθολικὰ μὲ τὸν δεξιὸ καὶ ἀριστερὸ χορὸ ὅπου τοποθετοῦνται κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀκολουθιῶν οἱ ἀντίστοιχοι χοροὶ τῶν ψαλτῶν, μὲ τὶς λιτὲς ὅπου τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς «λιτῆς», οἱ νάρθηκες καὶ ἐξωνάρθη-

Τοῦ **I. M. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**

Διευθυντῆ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλήθειας καὶ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

κες μὲ παραστάσεις ἀπὸ τὴ Δευτέρα παρουσία κ.λπ. Σὲ 10 ἀγιορείτικες μονές, σὲ νάρθηκες ἢ τράπεζες ὑπάρχουν κείμενα μὲ θέματα τὴν «Ἀποκάλυψη», τὸ ἱερὸ κείμενο, ποὺ ἔγραψε τὸ 95 μ.Χ. κατὰ τὴν ἐξορία τοῦ στὴν Πάτμο ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Οἱ παλαιότερες εἶναι τῆς μονῆς Διονυσίου καὶ ἀνήκουν στὸν 16ο αἰ. καὶ οἱ νεότερες τῆς μονῆς Ζωγράφου καὶ ἀνήκουν στὸν 19ο αἰ.

Στὴν τράπεζα τῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς καὶ παραστάσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα ὀρθόδοξα μοναστήρια, στὰ ὁποῖα προφανῶς ἔχουν διαδοθεῖ ἀπὸ τὸν Ἄθω.

Διαφορὲς διαπιστώνει κανεὶς στὶς φιάλες, ὅπου γίνονται οἱ ἀγιασμοί. Στὸ σχῆμα, τὰ ὑλικά κατασκευῆς, τὶς παραστάσεις τῶν τροῦλων τους. Τῆς Μεγίστης Λαύρας ἔχει θαυμάσια θωράκια ἀπὸ μάρμαρο, τῆς μονῆς Ξενοφάντος, πολὺ νεότερη, εἶναι ἀπλούστερη. Ἡ μονὴ αὐτὴ λειτουργεῖ κηροπλαστεῖο, ποὺ δὲν θὰ δοῦμε σὲ ἄλλες. Παράγει μεγάλες ποσότητες ντομάτας, ποὺ στέλνει καὶ σὲ ἄλλα μοναστήρια. Ἡ μονὴ Διονυσίου ἔχει νοσοκομεῖο καὶ γηροκομεῖο. Στὴ μονὴ Ἰβήρων ἔχει λειτουργήσει λωβοκομεῖο. Στὸ Σεράι, τὴ μονὴ Μεγίστης Λαύρας κ.λπ. σώζονται γυάλες κ.ἄ. ἀντικείμενα ἀπὸ τὰ φαρμακεία τους, στὴ μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος ἀπὸ τὸ φωτογραφεῖο τῆς, τίμα λείψανα, ἡ Τιμία Ζώνη τῆς Παναγίας, τὰ δῶρα τῶν Μάγων στὴν Ἁγίου Παύλου, ὁ μανδύας καὶ ἡ πατερίτσα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε', καθὼς καὶ ὁ σάκκος τοῦ

Τσιμισκῆ στὴ μονὴ Ἰβήρων, ὁ σάκκος κ.ἄ. ἀντικείμενα τοῦ Νικηφόρου Φωκά στὴ Μεγίστη Λαύρα, μουσεῖα μὲ μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας εἰκόνες στὴ μονὴ Διονυσίου, στὴ μονὴ Χιλανδαρίου κ.λπ., σπάνια εἰκονογραφημένα χειρόγραφα καὶ ἐκδόσεις, μερικὰ μοναδικὰ, ὅπως τοῦ «Ποιμένα» τοῦ Ἑρμά στὴ μονὴ Ὁσίου Γρηγορίου, ψηφιδωτὲς εἰκόνες τῶν Ἁγίων Δημητρίου καὶ Γεωργίου τῶν βυζαντινῶν χρόνων στὴ μονὴ Ξενοφάντος, πολὺτιμα ἀναθήματα εὐγενῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου καὶ ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας, Ρώσων τσάρων κ.ἄ., θαυμάσια ἔργα τῆς βυζαντινῆς (σὲ ἐλεφαντόδοντο) καὶ μεταβυζαντινῆς ξυλογλυπτικῆς, μικροτεχνίας, ἀργυροχρυσοχοΐας, χρυσοκεντητικῆς κ.λπ. ἀποτελοῦν τὰ κειμήλια, ποὺ φυλάσσονται στὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους μαζί μὲ τὶς βυζαντινὲς θαυματουργὲς ἢ εἰκόνες μὲ τὴ μορφή τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀρχετὲς φέρουν θαυμάσια ἀσημένια πουκάμισα.

Κοντὰ σ' αὐτά, τὰ ἀντικείμενα τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ χρήσης, ποὺ σὲ ἓνα παραδοσιακὸ χῶρο, ὅπως τὸ Ἅγιον Ὄρος, διατηροῦνται σὲ πολὺ σημαντικό βαθμὸ, συνθέτουν ἓνα σύνολο ἰδιαίτερα χρήσιμο γιὰ τοὺς μελετητὲς καὶ ἐρευνητὲς.

Ἡ Ἐκθεση «Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους» στὴ Θεσσαλονίκη - πολιτιστικὴ πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης γιὰ τὸ 1997 εἶναι ἀσφαλῶς τὸ πολιτιστικὸ γεγονός τῆς χρονιάς (καὶ ὄχι μόνο). Ἡ κορύφωση τῶν ἐκδηλώσεων στὴ συμπρωτεύουσα. Καὶ παράλληλα εὐκαιρία καὶ γιὰ τοὺς εἰδικούς ἀκόμη νὰ δοῦν συγκεντρωμένα τόσα ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς λατρείας τῆς μεταβυζαντινῆς καὶ βυζαντινῆς περιόδου, δυνατότητα γιὰ τὸν γυναικεῖο πληθυσμὸ νὰ δεῖ ἰδίους ὄμμασιν καὶ ὄχι μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες βιβλίων τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν θησαυρῶν περιοχῆς ἐρημητικὰ κλειστής (ἄβατης) σ' αὐτὸν ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Κωνσταντίνου Μονομάχου, μάθημα ἐθνικῆς αὐτογνωσίας καὶ καλλιτεχνικῆς ἐνημέρωσης γιὰ τὸ εὐρὸ κοινό. Ἀναφέρομαι στὴν Ἐκθεση «Οἱ Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους», ποὺ ἐγκαινιάσθηκε μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα τὸν περασμένο Ἰούνιο στὸ Μουσεῖο Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ θὰ παραμείνει ἀνοικτὴ γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, ὡς τὸ τέλος τοῦ χρόνου (31 Δεκεμβρίου 1997). Ὅπως σημειώνει ὁ βυζαντινολόγος Καθηγητὴς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ν. Νικονάνος: «Τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀποτελεῖ τὴν πιὸ πλούσια σὲ ποιότητα καὶ ποσότητα ἑλληνικὴ περιοχὴ μὲ ἔργα βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς τέχνης. Ἡ ἀρχαιολογικὴ, ἱστορικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ σημασία του, παράλληλα μὲ τὴ θεολογικὴ εἶναι σπουδαιότατη καὶ τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς κ.λπ. εἶναι πολιτιστικὰ τεκμήρια μοναδικά, ὄχι μόνο γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ γιὰ ὅλοκληρο τὸν κόσμο».

Ὅρισμένοι μάλιστα θεωροῦν τὴν Ἐκθεση τῆς Θεσσαλονίκης σημαντικότερη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ τὸν τίτλο «Ἡ Δόξα τοῦ Βυζαντίου» καὶ σημείωσε ξεχωριστὴ ἐπιτυχία. Βέβαια ὑπάρχει διαφορά. Ἐκεῖ ἐκτέθηκαν ἔργα καὶ ἀπὸ ἄλλα μεγάλα μοναστικά κέντρα τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅπως ἡ μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ ὄρους Σινᾶ ἢ ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου Πάμμου. Ἐντούτοις, ἂν καὶ κάποιες μονὲς δὲν ἔστειλαν ἔργα, ἡ Ἐκθεση τῶν «Θησαυρῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους» παρουσιάζει τεράστιο εὖρος καὶ ἡ παρατήρηση τοῦ φίλου Ν. Νικονάνου ἰσχύει στὸ ἀμέριστο.

Ὁ Ἄθως, ὅπως ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους δήλωσε κατὰ τὴν ἄ-

φιξή τῆς στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ νὰ παραστῇ ἐν σώματι στὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθεσης, «αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν εἶναι ἓνα κειμήλιον, ἓνας θησαυρὸς, θησαυρὸς πνευματικὸς. Ἡ ὑπερχιλιετῆς βαρεῖα πνευματικὴ παρακαταθήκη του συνοδευομένη μὲ τὸ μοναδικὸν φυσικὸν κάλλος του, τὰ ἱστορικὰ κτίσματά του, ταπεινὰ κελλιά ἢ αὐτοκρατορικὰ μοναστήρια, οἱ κειμηλιακοὶ θησαυροὶ του, ἀφιερῶματα πιστῶν καὶ ἔργα φιλοπόνων μοναχῶν, τὰ ἀντικείμενα τοῦ καθημερινοῦ βίου καὶ τῆς λατρείας του, ὅλα μαζί συνθέτουν μίαν μοναδικότητα, ἓνα κορυφαῖον πολιτιστικὸν καὶ πνευματικὸν κεφάλαιον τῆς χώρας μας καὶ τῆς Εὐρώπης».

Τὸ ἐγχείρημα γιὰ τὴν ὁργάνωση, μεταφορὰ καὶ ἔκθεση τῶν κειμηλίων τοῦ Ὄρους στὴ Θεσσαλονίκη δὲν ὑπῆρξε εὐκόλο. Οἱ δυσχέρειες τεράστιες. Τὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάσθηκαν συχνὰ ἀξεπέραστα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πράγματι ἐντυπωσιακὴ μεγάλῃ καὶ πλούσιᾳ Ἐκθεση «Οἱ θη-

σαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους» ἀποτελεῖ ἄθλο, μαρτυράει τὴν ἀγάπη τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς τὸ ἔθνος καὶ εἰδικὰ πρὸς τὴ βυζαντινούπολη Θεσσαλονίκη, μὲ τὴν ὁποία τὸ Ἅγιον Ὄρος διατηρεῖ ἀπὸ τὰ βυζαντινὰ χρόνια στενότατους πνευματικούς δεσμούς, καὶ τιμᾶ τοὺς ὄργανωτές. Ὁ Ὄργανισμὸς τῆς Πολιτιστικῆς πρωτεύουσας Θεσσαλονίκης, γιὰ τὸν ὁποῖο τόσα εἰπώθηκαν καὶ γράφηκαν, δικαιώνεται μὲ τὴν Ἐκθεση αὐτή. Ἡ συμβολὴ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ πολὺ σπουδαία. Ἰδιαίτερα τοῦ προϋπολογισμοῦ του κ. Εὐ. Βενιζέλου, ποὺ εὐστοχα στὰ ἐγκαίνια τόνισε:

«Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι μία παρακαταθήκη τῆς Ὁρθοδοξίας, εἶναι ἐνεργό, τὸ μείζον ἐνεργὸ βυζαντινὸ καὶ μεταβυζαντινὸ μνημεῖο, εἶναι ἡ ἀγγελόσχημη μοναστικὴ Πολιτεία, εἶναι ἡ ἰδιαίτερη φύση τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἡ χλωρίδα του καὶ ἡ πανίδα του, εἶναι μία ἄσκηση πίστεως, μιὰ ἠθικὴ πειθαρχία, εἶναι ἡ ζωὴ ὡς ἄσκηση θανάτου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐλπίδα ζωῆς. Εἶναι σὲ τελικὴ ἀνάλυση, μιὰ ἐγκάρσια τομὴ στὸν χρόνο, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ κοιτάζει κανεὶς κατὰ τρόπο μυστηριακὸ δέκα ὀλόκληρους αἰῶνες ποὺ συγκροτοῦν τὴ διακεκομμένη πολλῆς φορῆς διαχρονία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Γιατί, καθὼς καὶ ἐμεῖς σὲ μεγάλο βᾶθμὸ εἴμαστε μέσα στὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα θύματα μιᾶς ἐπιλεκτικῆς καὶ ἰδεολογικῆς χρήσης τῆς Ἱστορίας, δὲν μποροῦμε νὰ κατανοήσουμε πῶς χωρὶς αὐτοὺς τοὺς αἰῶνες, χωρὶς βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ περίοδο δὲν συγκροτεῖται τὸ σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ».

Ὁ θεσσαλονικὸς Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ ἔχει συλλάβει μιὰ ὑψισταμένη δυστυχῶς ὡς σήμερα ἀπαράδεκτη ἐθνικὰ, ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ κατάσταση, ὀφειλόμενη ἀφενὸς στοὺς διαφωτιστὲς καὶ ἀφετέρου στὴ βαυαρικὴ βασιλεία. Θ' ἀντιληφθοῦμε ἄραγε κάποτε ποῖα εἶναι ἡ παράδοσή μας ἢ ἑλληνορθόδοξη; Εἶθε. Γιατί διαφορετικὰ καὶ τὴν ἱστορία μας παραχαράσσουμε καὶ τὸν ἀληθινὸ ἑαυτό μας ἀρνόμαστε. Ἐνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα: Ἡ ἀνυπέρβλητη βυζαντινὴ ὑμνογραφία διδάσκεται στὴ μέση Ἐκπαίδευση ὡς παράρτημα στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν! Τεμαχίζουμε ἔτσι τὴν πνευματικὴ μας πορεία καὶ παίζουμε τὸ παιχνίδι ἐκείνων, ποὺ μὲ τὸν ὄρο Βυζάντιο (καθιερωμένο πᾶ διεθνῶς) θέλησαν νὰ ἀποκόψουν μιὰ σημαντικώτατη περίοδο

τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ κορμό.

Οἱ Τομεῖς ποὺ καλύπτονται στὴν Ἐκθεση εἶναι: α) Ζωγραφικὴ (Μνημειακὴ - Φορητὲς εἰκόνες - Ἀντίβωλα - Χάρτινες Εἰκόνες - Εἰκονογραφημένα χειρόγραφα). β) Γλυπτικὴ (Γλυπτὰ - Λιθανάγλυφα - Ξυλόγλυπτα). γ) Μικροτεχνία - Κεντητικὴ (Μικροτεχνία - Κεραμικὴ - Κεντητικὴ - Ἀντιμήνσια). δ) Ἱστορικὰ Ἀρχεῖα (Ἑλληνικὰ - Ὄθωμανικὰ - Σλαβικὰ - Ρουμανικὰ ἔγγραφα - Σφραγίδες). ε') Βιβλιοθήκες (Ἑλληνικὰ - Σλαβικὰ - Γεωργιανὰ - Μουσικὰ χειρόγραφα - Παλαίτυπα).

Ὅλα τὰ ἐκθέματα καταγράφονται σὲ ἓνα ὀγκώδη καὶ μνημειώδη κατάλογο ἀπὸ εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους καὶ ἐρευνητὲς, ποὺ προσγράφεται καὶ αὐτὸς στὰ θετικὰ τῆς Ἐκθεσης, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πολύτιμο ὄργανο στὰ χέρια τῶν μελετητῶν κι ὅταν τὰ κειμήλια ξαναγυρίσουν στὸ Ὄρος, τὴν πῶ χειροπιαστὴ ἀνάμνησή τους.

**ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΣΗ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ
καὶ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ - ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ**

- ★ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ (Μητροπ. Πισιδίας Μεθοδίου Φούγια).
- ★ ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου (Μητροπ. Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀντωνίου).
- ★ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΕΩΡΟΣ - Ἡ Ρωμαϊκὴ Ἴδέα καὶ τὸ ὄραμα τῆς Εὐρώπης (Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνού).
- ★ Οἱ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ καὶ ἰδιαίτερα στὸ θέμα ἐκλογῆς μητροπολιτῶν (Ἀόρατος καὶ ὀρατὸς πόλεμος), (Καθηγ. Παναγ. Μπούμη).
- ★ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΑΝΟΗΣΗ. Ἡ φιλοσοφία τῶν Πατέρων (Καθηγ. Ἀθαν. Δεληκωστόπουλου).

**ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Συνάντησης Χριστιανών και Μουσουλμάνων

Έν τῷ Χαιρετισμῷ, τὸν ὁποῖον ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συνέδρους καὶ παρατηρητὰς, οἱ ὁποῖοι μετέσχον τῆς 8ης Ἀκαδημαϊκῆς Συναντήσεως Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων (Κωνσταντινούπολις, 3-5 Ἰουνίου 1997), ἐτόνισεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Συνεκεντρώθημεν ὄχι διὰ τὸ νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν αἵθουσαν ταύτην ὅ,τι κατώτερον λέγεται ἢ γράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς μᾶς ἢ τῆς ἄλλης θρησκευτικῆς κοινότητος περὶ ἑαυτῆς ἢ περὶ τῆς ἄλλης, ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ καταθέσωμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν πείραν καὶ γνώσιν περὶ τοῦ καλυτέρου ἐξ ὧν εὐρίσκονται εἰς τὰ πνευματικὰ θησαυροφυλάκια ἐκάστης πίστεως, ὥστε νὰ δώσωμεν πνευματικὴν ὠθησιν εἰς ὅσους καλοπροαίρετους ἐπιθυμοῦν τοῦτο, πρὸς βελτίωσιν τοῦ συγχρόνου κόσμου...

»Ἡ περιοχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου καὶ αἱ πέριξ αὐτῆς περιοχαὶ εἶναι χώροι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ συνύπαρξις καὶ συνεργασία μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῶν δύο τούτων θρησκειῶν εἶναι γεγονός μακρὰν ἔχον ἱστορίαν. Ἀλλὰ εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ χώροι, εἰς τοὺς ὁποίους διεδραματίσθησαν σκληρότατα συγκρούσεις καὶ ἀντιπαραθέσεις.

»Τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας εἶναι ἐνώπιον ἡμῶν ἀνοιχτόν. Καὶ αἱ λευκαὶ σελίδες αὐτοῦ περιμένουν τὴν ἀφ' ἡμῶν συμπλήρωσιν. Ἐξ ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἐὰν θὰ γράψωμεν ταύτας δι' αἵματος ἢ διὰ μελάνης· διὰ τῆς γραφίδος ἢ διὰ τοῦ ξίφους· διὰ τῆς φιλανθρωπίας ἢ τῆς ἀπανθρωπίας· σὺν Θεῷ ἢ παρὰ τὰς ἐντολάς Αὐτοῦ».

Ἀποφάσεις τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ὁρθοδόξου Συνελεύσεως

Ἡ Δ' Ἐτησίᾳ Σύνοδος τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ὁρθοδόξου Συνελεύσεως, ἥτις ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν Γερακίναν τῆς Χαλκιδικῆς διὰ συμμετοχῆς κοινοβουλευτικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐξ εἴκοσιν ἐν συνόλῳ κρατῶν, κατέληξεν εἰς ὁμόφωνον ψήφισμα, διὰ τὴν ὑλοποίησιν τοῦ ὁποῖου ἐξουσιοδοτήθη ἢ ἐξ Ἑλλήνων βουλευτῶν ἀποτελουμένη Γραμματεία τῆς Συνόδου, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Στ. Παπαθεμελῆς. Τὸ ψήφισμα ἐπισημαίνει τὴν ἀνάγκην ἐντατικοποιήσεως τῶν δραστηριοτήτων «γὰρ τὴν ἐνεργότερον μαρτυρίαν τῆς πολιτιστικῆς ἐμπειρίας τῶν Ὁρθοδόξων στὸν χῶρον τῶν ζυμώσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνοποίησης». Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ἀφ' ἐνός ἢ διατύπωσις συγκεκριμένων πολιτικῶν προτάσεων καὶ πρακτικῶν πρὸς ἐπίτευξιν πανευρωπαϊκῆς πολιτιστικῆς συνεργασίας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ ἐπιδιώξις συγκλι-

σεως τῶν ἀπόψεων τῶν μελῶν τῆς Συνόδου ἐπὶ συγχρόνων ζητημάτων καὶ ἡ προετοιμασία ἐκδηλώσεων διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς συμπληρώσεως 2000 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος.

Παράλληλως εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων βουλευτῶν ἐνέκρινεν ὁμοφώνως καταδικαστικὸν ψήφισμα διὰ τὴν συνεχιζομένην κατοχὴν τῆς Κύπρου καὶ τὴν ἐν αὐτῇ παραβίασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας.

Ἀρεοπαγίτης εἰσήλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἱεροῦ Κλήρου

Τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἐπληροφόρηθη τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἀρεοπαγίτης Δ. Τζούμας εἰσήλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, χειροτονηθεὶς εἰς διάκονον καὶ πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου.

Κατὰ τὴν χειροτονίαν του εἰς πρεσβύτερον εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὸν παντοδύναμον Θεόν, διότι ἐγεννήθηκα Ἑλληὴν Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος... διότι μὲ ἀξίωσε νὰ ὑπηρετήσω εἰς τὴν ὑψηλὴν διακονίαν τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ 38 συναπτὰ ἔτη, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 10 τελευταῖα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ὡς Ἀρεοπαγίτης. Ἀκόμη εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης καρδίας τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Σεβαστὸν Γέροντά μου κύριον κύριον Μελέτιον, διότι μὲ μεγάλη ὑπομονή, καλωσύνη καὶ ἀπειρη ἀγάπη κατέστηρε δυνατὴ καὶ ἐπραγματοποίησε αὐτὴ τὴν μεγάλην εὐλογία - εὐεργεσίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀναξιοτήτά μου, τὴν ἱερωσύνην... Ἐχω τὴν αἴσθησιν, πὺς βρέθηκα ἔξωφρα μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ· σ' ἓνα διαφορετικὸν κόσμον καὶ ρόλο, ὄχι ὅμως μετέωρος, ὄχι ξεκρέμαστος, ἀλλὰ στηριγμένος καὶ στερεωμένος ἀκλόνητα ἐπάνω στὴν ἀσάλευτη πέτρα, στὴν ἀπόλυτη καὶ ἀκλόνητη ἀλήθεια καὶ ἀξία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ... Προσπαθῶ νὰ κάμω μιὰ σύγκριση τοῦ δικαστικοῦ λειτουργήματος καὶ τοῦ λειτουργήματος τῆς Ἱερωσύνης. Ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνω. Γιατὶ ἐκεῖνο μὲν ἀνάγεται στὸν κοσμικὸν χῶρον καὶ εἶναι σχετικόν, ἐνῶ ἡ Ἱερωσύνη, ὡς δῶρον Θεοῦ, διακονία Θεοῦ καὶ συμμετοχὴ στὴν ἱερωσύνη καὶ στὴν διακονίαν τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀπόλυτον καὶ ὑπερμέγιστον οὐράνιον χάρισμα».

Ἀπαντῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Μελέτιος εἰς τὴν προσλαλίαν τοῦ νέου κληρικοῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἀγαπητὲ πάτερ Δημήτριε, τὸ ξέρεις, μὴ τὸ ξεχνᾷς ποτέ, ὅτι ἡ Ἱερωσύνη εἶναι τὸ ὕψιστον καὶ μέγιστον πνευματικὸν χάρισμα, ἢ πιὸ μεγάλη δω-

ρεὰ τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους... Τίποτε δὲν ὁμορφαίνει τόσο τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ὅσο ἡ Ἱερωσύνη... Εὐχόμαι νὰ ὁμορφαίνει καὶ τὴν δική σου ζωὴ. Καὶ νὰ τὴν ὁμορφαίνει ὅλο καὶ πὺλ πολὺ. Νὰ σοῦ δώσει ὁ Θεὸς τὴν χάρη νὰ τὸ γευθῆς, πόσο γλυκεῖα εἶναι ἡ ζωὴ κοντὰ στὸν Χριστό, πόσο γλυκεῖα εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ἀφιερώσεως στὸν Χριστό καὶ στὴ διακονία τῶν τέκνων του, στὴν πὺλ ζωικὴ τους ἀνάγκη, στὴν καθοδήγησή σου πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ τὴν αἰώνια χαρὰ... Ὁπλισμένος πλέον μὲ τὸ χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης συνέχισε ἐκεῖνο πὺλ ἔκανες καὶ πρὶν μὲ ἀγάπη, μὲ στοργὴ καὶ μὲ ταπεινώση... Εὐ δούλε, ἀγαθὲ καὶ πιστέ... Εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου».

Διεθνὲς βραβεῖον εἰς Ἑλληνίδα Καθηγουμένην

Πάντες οἱ Ἕλληνες, οἵτινες δεικνύουν μεγάλην ἐλλάβειαν πρὸς τὸν ἅγιον Ραφαὴλ καὶ στρέφουν τὴν σκέψιν των εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ Θεομῆς Λέσβου, ἐδοκίμασαν ἰδιαίτεραν χαρὰν διὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Χριστιανικῆς Λογοτεχνίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης καθιερωθὲν Διεθνὲς Βραβεῖον Διακεκριμένων Λογοτεχνικῶν Ἐπιτευγμάτων ἀπενεμήθη προσφάτως εἰς τὴν Ὁσιολογιατὴν Καθηγουμένην τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς Εὐγενίαν Κλειδαρᾶ.

Ὡς ἐπισημαίνεται ἐν τῷ σχετικῷ διπλώματι, τὸ βραβεῖον ἀπενεμήθη «εἰς ἀναγνώρισιν καὶ εὐχαριστίαν τῶν ἐξαιρετικῶν ἐπιτευγμάτων αὐτῆς εἰς τὸν κλάδον τῶν Χριστιανικῶν Γραμμάτων». Αὕτη «διὰ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ δὴ εἰς τὴν νεολαίαν τοῦ πλανήτου ἡμῶν, ἐγένετο ἐξέχον καὶ λαμπρότατον ὑπόδειγμα τοῖς πάσιν».

Πρέπει νὰ προστεθῆ, ὅτι ἡ ἀνὰ τὸν Οἰκουμενικὸν Ἑλληνισμὸν γνωστὴ Καθηγουμένη Εὐγενία ἔχει τιμηθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ πολλῶν ἄλλων σπουδαίων διακρίσεων καὶ βραβεῖων διὰ τὸ πλούσιον ποιητικόν, συγγραφικὸν καὶ διακονικὸν - κοινωνικὸν ἔργον τῆς.

«Παρὰ Ὑψίστου ἐστὶν ἰασις»

Εἰς ὅσα ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἐκκλησίας» ἐσημειώθησαν περὶ τῶν σχέσεων θρησκευτικῆς πίστεως καὶ υγείας εἶναι δυνατὸν νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ προσφάτως δημοσιευθέντα σχετικῶς ἐν τῷ Τύπῳ, ὁ ὁποῖος μετέδωκε τὴν ἐξῆς ἐξ Ἀμερικῆς εἰδησιν: «Οἱ περισσότεροι οἰκογενειακοὶ ἱατροὶ πιστεύουν, ὅτι ἡ θρησκευτικὴ πίστις εἶναι εὐεργετικὴ, ἀφοῦ ἡμπορεῖ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διαδικασίαν ἀποθεραπείας ἐνὸς ἀσθενοῦς, συμφώνως πρὸς ἀμερικανικὴν ἔρευναν 269 οἰκογενειακῶν ἱατρῶν, τὸ 99% τῶν ὁποίων ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ Θρησκεία ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τοὺς ἀνθρώπους υγιεστερόους...».

Συμφώνως ἐξ ἄλλου πρὸς δῆλωσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἱατρικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Νοσοκομείῳ τῆς Βοστώνης Χέρμπερτ Μπένσον, «οἱ ἱατροὶ ἔχουν γίνεαι μάρτυρες ἀναρρώσεως ἀσθενῶν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῆ μόνον στίς ἱατρικὰς μεθόδους... Σήμερα πολλοὶ ἱατροὶ πιστεύουν ὅτι ἡ πίστις ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ βαθεῖαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν υγείαν καὶ τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν θεωροῦν ἀναπόσπαστον τμήμα τοῦ παραδοσιακοῦ θεραπευτικοῦ σχήματος».

Τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των ὄχι μόνον τοὺς λόγους «τίμα τὸν ἱατρὸν καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος... Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα...», ἀλλὰ καὶ τὴν προτροπὴν «τέκνον, ἐν ἀρρωστίματί σου μὴ παραβλέπε, ἀλλ' εὐξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεται σε», δοθέντος ὅτι «παρὰ Ὑψίστου ἐστὶν ἰασις» (Σοφία Σειραχ λη', 1-9).

Διαφήμισις καὶ Ἠθικὴ

Τὸ περιοδικὸν «Διαφημιστικὴ Ἑβδομάδα» εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 693 τεύχος αὐτοῦ τῆς 3ης Μαρτίου 1997 ὑπὸ τὸν τίτλον «Διαφήμιση καὶ Ἠθικὴ» παρουσιάζει σημεῖα τινα τοῦ Κώδικος Δεοντολογίας τῶν Διαφημίσεων ὡς ἐξῆς:

«Ὅλες οἱ διαφημίσεις πρέπει νὰ εἶναι νόμιμες, εὐπρεπεῖς, ἐντιμες καὶ νὰ λένε τὴν ἀλήθειαν. Κάθε διαφήμιση πρέπει νὰ δημιουργεῖται μὲ πνεῦμα κοινωνικῆς εὐθύνης...»

»Οἱ διαφημίσεις δὲν πρέπει νὰ περιέχουν δηλώσεις ἢ ὀπτικὰς παραστάσεις, πὺλ προσβάλλουν τὰ ἠθικὰ γιὰ τίς ἐπικρατούσας ἀντιλήψεις εὐπρέπειας».

»Ἡ διατύπωση τῶν διαφημίσεων πρέπει νὰ εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ μὴν κάνει κατάχρηση ἐμπιστοσύνης τοῦ καταναλωτῆ καὶ νὰ μὴν ἐκμεταλλεῖται τὴν ἐλλειψὴ πείρας ἢ γνώσεών του...»

»Οἱ διαφημίσεις, πὺλ ἀναφέρονται σὲ παιδιὰ ἢ νέους, δὲν πρέπει νὰ περιέχουν στοιχεῖα ἢ παραστάσεις πὺλ θὰ μπορούσαν νὰ τοὺς βλάψουν πνευματικὰ, ἠθικὰ ἢ σωματικὰ.

»Ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων αὐτῶν τοῦ κώδικα, εἶναι ἐμφανὲς ὅτι τίθενται κάποια ὄρια καὶ σὲ σχέση μὲ τὸ ἠθικὸ περιεχόμενον τοῦ διαφημιστικοῦ λόγου. Πέρα ὁμως ἀπὸ τὰ ὄρια, ἡ παραβίαση τῶν ὁποίων εἶναι θέμα δεοντολογίας, ὑπάρχει καὶ τὸ θέμα τῶν ἐπιπτώσεων τῆς διαφήμισης στὸ κοινωνικὸ σύνολο, ὅταν αὐτὴ βρῖσκεται ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπτῶν ὁρίων...»

»Ἡ διαπίστωση αὐτὴ, δημιουργεῖ γιὰ ὄλους ὅσους ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διαφήμιση, μιὰ πρόσθετη εὐθύνη. Τὴν εὐθύνη ὅτι λειτουργοῦν ὄχι μόνον ὡς ἐπαγγελματίες ἢ καλλιτέχνες, ἀλλὰ καὶ ὡς «διδάσκαλοι τοῦ γένους».

Ε.Δ.Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου
τῆς 26ης Αὐγούστου 1997

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν τὴν 26ην μηνὸς Αὐγούστου ἐ.ἔ., ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὡς μὴ ὄφειλε δημιουργηθεῖσης διὰ τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας συζητήσεως περὶ τῆς ἐπισημοῦ ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς ἄρσιν τυχὸν παρεξηγήσεως ἐν τε τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι, τονίζει ὅτι ἡ πρὸς καιρὸν ἀναβολὴ τῆς ἐπισκέψεως εἶναι ἀσχετος καὶ ἀνεξάρτητος πάσης πολιτικῆς ἐπηρείας ἢ ὑποδείξεως καὶ σκοπιμότητος, καθ' ὅσον αἱ σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλάδος ὑπῆρξαν καὶ εἶναι ἀδελφικαὶ καὶ ἀρισται.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱεράς Συνόδου)

Ἱερά Μητρόπολις Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου

Μὲ τὴν ἐπιβαλλόμενῃ ἐκκλησιαστικῇ λαμπρότητῃ, πραγματοποιήθηκε κὶ ἐφέτος ὁ τριήμερος εορτασμός τῆς Κοιμήσεως - Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὴν ἱστορικὴ Ἱερά Μονὴ Παναγίας Γουμένισσας (14-17/8).

Τὴν παραμονὴ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ἔγινε ἡ λιτανευτικὴ ἔξοδος ὁμοιώματος ἐν εἰκόνι τοῦ ἀχράντου σώματος τῆς Κεκοιμημένης Θεοτόκου, ἐνῶ ψάλλονταν κατὰ τὸ ἱεροσολυμίτικο μέλος τὰ τροπάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...», «Ὁ γλυκασιμὸς τῶν ἀγγέλων...» κ.λπ. Ἐπακολούθησε ἡ Λιτὴ, τὰ Ἀπόστιχα καὶ ἡ ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου στὸν αὔλειο χώρο τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐκεῖ, παρουσία μεγάλου πλήθους προσκνητῶν, τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Βουλευτῶν κ.κ. Τσιτουρίδη καὶ Φλωρίδη, ἐψάλησαν τὰ Ἐγκώμια στὴν Κοίμησι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐκ περιτροπῆς ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο, τοὺς Κληρικοὺς καὶ τὴν πολυμελῆ μεικτὴ «Βυζαντινὴ Χορωδία Γουμένισσας» ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ διακόνου π. Ραφαήλ. Ἡ αὐτὴ Χορωδία ἔψαλε καὶ κατὰ τὴν πάνδημη περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Παναγίας στοὺς δρόμους τῆς γραφικῆς πόλεως, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀναμμένων κεριῶν καὶ τὴν εὐωδία τῆς θυμιατηρίων τῶν οἰκιῶν.

Τὸ πρωὶ τῆς κυριώτερης ἡμέρας τελέσθηκε πανηγυρικὸς Ὁρθρος καὶ Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία, καὶ ἐπακολούθησε ἡ ἐπίσημη Δοξολογία γιὰ τὴν εορτὴ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, παρουσία τῶν τοπικῶν Δημοτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

Ὁ πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς τὸ ἀπόγευμα καὶ ὁ Ὁρθρος μὲ τὴ θ. Λειτουργία, **τὴν ἐπομένη 16/8**, συγκέντρωσαν καὶ πάλι τὴν εὐλάβεια πολλῶν συμπανηγυριστῶν ἀπὸ τὴ Γουμένισσα καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ. Παράλληλα, στὸν ἴδιον τοῦ παλαιοῦ Δημαρχείου καθ' ὅλη τὴν προεόρτια περίοδο, λειτουργοῦσε ἡ **ἐκθεση φωτογραφίας** τῶν εἰκόνων, τοιχογραφιῶν καὶ ξυλογλύπτων μερῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας, ἐντεταγμένη σὲ εἰδικὸ πρόγραμμα τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς «Θεσσαλονίκης - Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης 1997».

Ὁ εορτασμός ἔλαβε λαμπρότερη μορφή καὶ ἀπόληξη μὲ τὸν Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ τὸ ἑσπέρασ τοῦ **Σαββάτου 16/8**, στὸν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος καὶ ἔψαλε γιὰ ἕκτη συνεχῆ χρονίᾳ ἡ «Ἑλληνικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία» (ΕΛ.ΒΥ.Χ.) μὲ διεύθυνση τοῦ κ. Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.

Τὸ πρωὶ τῆς ἀκροτελεύτιας ἡμέρας 17/8, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐκπροσώπου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου καὶ Γουμένισσης κ. Δημητρίου. Ἐψαλε καὶ πάλι ἡ ΕΛ.ΒΥ.Χ.. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ πανοσ. πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Δωρόθεος Πάπαρης ἀνέγνωσε τὸ εὐόριο Μήνυμα τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Στὴν ἐπακολούθησασα **περιφορὰ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας, στίς 11 τὸ πρωὶ**, συμμετείχε ἐπίσης ὁ φιλοφρόνως ἐλθὼν Σεβ. Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λαμπρῆς λιτανείας ἡ Ἱερά Μονὴ δεξιώθηκε ὅλους τοὺς προσκεκλημένους, ἐνῶ τὸ μεσημέρι ὁ Δῆμος Γουμένισσας παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς στὸν κατάμεστο ἀπὸ ἐπισήμους καὶ φιλόμουσο κοινὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Γουμένισσας, ἡ **ΕΛ.ΒΥ.Χ., ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Λυκούργου Ἀγγελόπουλου**, μὲ τὴν θαυμάσια ἀπόδοση μελῶν ἀπὸ τὴν μουσικὴ ἔρευνα καὶ ἀπὸ τὴν παράδοση, πρόσθεσε ἄλλη μιὰ ἐπιτυχημένη συναυλία βυζαντινῆς μουσικῆς στίς 650 περίπου ἐπίσημες ἐμφανίσεις τῆς κατὰ τὰ 20 χρόνια λειτουργίας τῆς. Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ

μουσική ιερή πανδαισία, με την οποία ἔκλεισε ἀπὸ πλευρᾶς ἐκκλησιαστικῶν ἐκδηλώσεων ὁ κύκλος τοῦ φετινοῦ ἑορτασμοῦ. Στὴ συναυλία παραβρέθησαν οἱ Δήμαρχοι Γουμένισσας καὶ Ἀξιούπολεως, ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πολυκάστρου, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τῆς Γουμένισσας καὶ τῆς Ἀξιούπολεως Πρόεδροι Πολιτιστικῶν Συλλόγων καὶ πλῆθος χριστιανῶν.

(Ἐκ τῆς Ἰ. Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Λήμνου

Τὴν 15ην καὶ 16ην Ἰουνίου 1997, μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην λαμπρότητα καὶ θρησκευτικὴν κατάνυξιν, ἑωρτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγίας Τριάδος εἰς τὴν Μύριναν τῆς Λήμνου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τῆ συμμετοχῆ ἐκτὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Ἱεροθέου, καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μύρων κ. Χρυσόστομου ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πλήθη λαοῦ συμμετείχαν εἰς τὰς λατρευτικὰς ἀκολουθίας, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ διήμερον τοῦ ἑορτασμοῦ.

Ἄφ' ἐσπέρας ἐψάλη πανηγυρικὸς Μέγας Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ ἐγένετο μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, διὰ τῆς συνήθους διαδρομῆς, ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν ὁποῖαν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ τοπικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ χιλιάδες λαοῦ. Ἡ λιτανεία κατέληξεν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἐτελέσθη ἡ Ἱερὰ Ἀρτοκλασία.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν, Δευτέραν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν συλλεῖτουργον, ἱερουργούντων τῶν ὡς ἄνω Σεβ. Μητροπολιτῶν, προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Μύρων κ. Χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, συμπαραστατομένων ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, ἐγένοντο μετὰ ἐπισημότητα καὶ λαμπρότητα τὰ Ἐγκαίνια τοῦ νεοαναγεθέντος Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Τὸν ἀγιασμόν τῶν Ἐγκαίνιων ἐτέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Ἱεροθέος. Τὸ ἐν λόγῳ Πνευματικὸν Κέντρον, οἰκοδομημένον εἰς ρυθμὸν βυζαντινόν, συμπληρῶνει μίαν αἰσθητὴν ἔλλειψιν καὶ συνάμα ἐξυπηρετεῖ σπουδαίως τὴν ὄλην μορφωτικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἐν γένει προσπάθειαν τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως, καθὼς καὶ τὸ ποιμαντικὸν ἔργον τῆς ἐνορίας.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ τελετὴν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων κ. Χρυσόστομος, ἀνέγνωσε τὸ Μήνυμα, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἐγκαίνιων, τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισεν: «...συγχαρῶμεν ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖς τούτῳ γεγονότι, ὅπερ καὶ ἰδιαίτερος σημεῖοῦμεν καὶ ἐπισημαίνομεν, εὐχόμενοι ὅπως τὸ Κέντρον τοῦτο ἀποτελέσῃ ἐντευκτήριον ψυχῶν, θερμοκήπιον καλῶν ἔργων, στέγην τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, τόπον ἱεραποστολικῆς κατηχήσεως, ἐστὶν χριστιανικῆς συναναστροφῆς καὶ πληροφορίας».

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰακώβος ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «... Σὰς διαβιβάζω, Σεβασμιώτατε ἅγιε ἀδελφὲ καὶ ἐκλεκτὲ λαὲ τοῦ Θεοῦ, τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εὐχόμενος ὅπως τὸ Πνευματικὸν τοῦτο Κέντρον, τὸ ὁποῖο αὐτὴ τὴν στιγμήν ἐγκαινιάζεται, ἀποβεῖ ὄντως τὸ κέντρο καὶ ἡ καρδιὰ τῆς δραστηριότητος τῆς Μητροπόλεώς σας, τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος τῆς νήσου, ἑνας πνευματικὸς φάρος, μία πνευματικὴ κολυμβήθρα, καὶ μία κιβωτὸς τῆς σωτηρίας».

Ἐν κατακλείδι δὲ ὠμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Ἱεροθέος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθη μὲν εἰς τὴν χρησιμότητα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς ἐνορίας, ἰδιαίτερος δὲ εὐχαρίστησε τοὺς κυρίους Βασίλειον Τραταρόν, Γεράσιμον Βασιλόπουλον καὶ Χαράλαμπον Ποριάζην διὰ τὴν συνεισφορὰν τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου. Εἰς αὐτοὺς ὁ Σεβασμιώτατος τιμητικῶς ἀπένευσε τὸ μετάλλιον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐθνο-ιερομάρτυρος Μητροπολίτου Λήμνου Ἰωακείμ. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐτόνισεν ὅτι «... τὸ κτίριον τοῦτο νὰ εἶναι πάντοτε φωτεινόν, νὰ ἐκπέμπῃ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, νὰ φωτίῃ πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον πρὸς αὐτό. Ἡ οἰκοδομὴ αὐτὴ νὰ εἶναι οἰκοδομὴ τῆς ψυχῆς ὅλων τῶν ἐκζητούντων καὶ κοπιῶντων διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἀνέυρεσιν τοῦ ἀγαθοῦ... Ἐδῶ θὰ τελῆται μία ἄλλη λειτουργία, μία πνευματικὴ διακονία ποὺ θὰ εἶναι συνέχεια τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ».

Τὸ ἐν λόγῳ Πνευματικὸν Κέντρον εἶναι ἕνα διώροφον κτίριον 600 τετραγωνικῶν μέτρων. Εἰς τὸ ἰσόγειον ὑπάρχει μία μεγάλη αἴθουσα 200 καθι-

σμάτων με μικρομεγαφωνικήν ἐγκατάστασιν καὶ σύστημα φωτεινῶν προβολῶν. Ὅπισθεν τῆς αἰθούσης αὐτῆς ὑπάρχει μία ἐξοπλισμένη κουζίνα. Εἰς τὸν ἐπάνω ὄροφον ὑπάρχει τὸ διαμέρισμα τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, μία αἴθουσα διὰ μικρὰς συγκεντρώσεις καὶ μαθήματα, μία βιβλιοθήκη καὶ ἀναγνωστήριον, καὶ αἴθουσα διὰ τὴν ἐκμάθησιν μουσικῶν ὀργάνων, ἐπιτραπεζίων παιχνιδίων καὶ τοπικῶν χορῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῶν Ἐγκαινίων παρετέθη δεξίωσις κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς Νήσου, ὁ Ἐπαρχος τῆς Λήμνου, ὁ Δήμαρχος Μυριναίων, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἱ ἐκπρόσωποι τοπικῶν Συλλόγων καὶ πλῆθος λαοῦ συνευφράνθησαν καὶ συνεχάρησαν θεομῶς τὴν τοπικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὸ ἐπίτευγμα αὐτό, ποῦ κοσμεῖ τὴν πόλιν, ὡς μοναδικὸν δι' ἐκδηλώσεις κτίριον εἰς Μύριναν.

Δόξαν ἀποδίδομεν τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ διὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπὸ ἀντιξόους περιστάσεις καὶ δυσκολίας οἰκοδομηθέντος Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἐνορίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ μας.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Τὸ Ἴδρυμα Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, μέσα στὴ γενικότερη προσφορά τῆς στὰ νιάτα, φιλοξένησε τὸ Διορθόδοξο Νεανικὸ Φεστιβάλ τοῦ «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ».

Γιὰ μιὰ ἐβδομάδα, ἀπὸ 25 ἕως 31 Αὐγούστου ἑ.ἔ., στὶς κατασκηνώσεις «ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ», στὴν Μακρονίτσα Σιδηροκάστρου, τὸ Ἴδρυμα Νεότητος ὑποδέχθηκε 60 νέους - συνέδρους, ἀγκαλιάζοντας τὴν παγκόσμια Ὁρθοδοξία.

Θέμα τοῦ φεστιβάλ ἦταν τό: «Ἄφετε τὰ παιδιά ἐλθεῖν πρὸς με...».

Ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις στὶς 25 Αὐγούστου, ἦταν χαρακτηριστικὰ λαμπρῆ, μετὸν ἀγιασμό ποῦ τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος. Παρόντες καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Χόνγκ-Κόνγκ κ. Νικήτας καὶ Ἀργυροκάστρου κ. Ἀλέξανδρος.

Οἱ εἰσηγήσεις τὰ πρῶν ἀπὸ τὸν καθηγητὴ κ. Ἥλια Λιαμῆ, τὸν Σεβ. Μητρο. Χόνγκ-Κόνγκ κ. Νικήτα καὶ τὸν καθηγητὴ Πανεπιστημίου π. Βασίλειο Καλλιακμάνη, οἱ συζητήσεις καὶ οἱ διάλογοι, ἱκανοποίησαν ὑψηλὰ ἀπαιτήσεις καὶ προσέφεραν πλουσίους καρποὺς στὴν ἀγωνιστικὴ ὀρθόδοξη νεολαία. Παράλληλα μετὶ τῆς πρῶν ἑσπερίων τοῦ

Ὁρθοῦ καὶ τῆς ἀπογευματινῆς τοῦ Ἐσπερινοῦ, τῆς ὁμάδας ἐργασίας καὶ τοὺς ὁμίλους, πραγματοποιήθηκαν καὶ ἐπισκέψεις γνωριμίας τῶν Μοναστηριῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Σιδηροκάστρου. Τὸ ἐπίσημο τέλος τοῦ Φεστιβάλ ἔγινε τὸ Σάββατο 30 Αὐγούστου, ἀπὸ τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Βαρνάβα Τύρη, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως. Ἡ ἀγρυπνία τὸ ξημέρωμα τῆς Κυριακῆς καὶ ἡ πανηγυρικὴ τράπεζα ἀγάπης ποῦ ἀκολούθησε, ἀπετέλεσε καὶ τὸ οὐσιαστικὸ τέλος τοῦ Διορθόδοξου Νεανικοῦ Φεστιβάλ τοῦ «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ».

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Λειτουργήσαν καὶ φέτος, γιὰ 13ῃ συνεχῆ χρονιά, οἱ Κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας στὴ Στεφάνη Βοιωτίας.

Μέσα στὸ ὁμορφο φυσικὸ περιβάλλον, σὲ σύγχρονες ἐγκαταστάσεις οἱ ὁποῖες κάθε χρόνο βελτιώνονται αἰσθητὰ, 400 παιδιὰ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου — σὲ τέσσερις κατασκηνωτικὲς περιόδους — ἔζησαν τῆς ἀξέχαστης ἐμπειρίας — στιγμῆς χαρᾶς, παιχνιδιοῦ, πνευματικῆς ἀνάτασης — ποῦ προσφέρει ἡ κατασκηνωτικὴ ζωὴ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος στὸ πρόσωπο τοῦ ὁποίου τὰ παιδιὰ διακρίνουν τὴν ἀγάπη καὶ τὸ εὐχρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὰ σύγχρονα νιάτα, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους ὥστε ἡ λειτουργία τῶν Κατασκηνώσεων νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ καλοκαίρι, κατὰ γενικὴ ὁμολογία κατασκηνωτῶν καὶ γονέων, ὑποδειγματικὴ ἀπὸ κάθε ἀποψη.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ἐπίσης, πὼς μετὰ τὴ συνεχῆ ἐργασία τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεως, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων τῆς περιοχῆς — οἱ ὁποῖοι συνδράμουν παντοιοτρόπως τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας — φιλοξενήθηκε ἐφέτος μεγάλος ἀριθμὸς παιδιῶν πολυτέκνων καὶ οἰκονομικὰ ἀδυνάτων οἰκογενειῶν.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Στὴν χειροθεσία 30 νέων πνευματικῶν - ἐξομολόγων προέβη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Οἱ χειροθεσίες ἔγιναν α) τὴν 14ην Ἰουλίου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νικολάου Γαλατάκη, β) τὴν 18ην Αὐγούστου καὶ γ) τὴν 6ην Σεπτεμβρίου εἰς τὸ Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ

Ρώσσο, κατά την διάρκεια της Θ. Λειτουργίας. Ο Σεβασμιώτατος προσεφώνησε καταλλήλως τους ύποψηφίους, τονίσας τὸν λυτρωτικὸ χαρακτήρα καὶ τὴν ἀνακαινιστικὴ προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία ἀκολούθησε δεξίωσις καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰσήγησις τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, Παν/του Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Τριανταφύλλου. Κατόπιν διεξήχθη γόνιμος καὶ ἐποικοδομητικὸς διάλογος.

Πρὸς τιμὴν τῶν πνευματικῶν παρετέθη τράπεζα καὶ τοὺς ἐδόθη ὡς εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίον τοῦ Ἱερομονάχου Γρηγορίου «Ἡ Ἱερὰ Ἐξομολόγησις».

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Μητροπολίτου Πειραιῶς
Χρυσοστόμου Α' (Ταβλαδωράκη)

Στις 6 Αὐγούστου 1997 συμπληρώθηκαν 20 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἔφυγες γιὰ τὸν παράδεισο, αἰέ-

μνηστε καὶ ἀγαπημένε μας θεῖε. Τὸ ἅγιον παράδειγμά σου ὁμῶς καὶ οἱ συμβουλές σου παραμένουν ζωντανὰ στὴ μνήμη μας καὶ μᾶς ὀδηγοῦν. Θὰ ἐνθυμούμεθα, πάντα τὸν ἀσκητικὸν σου βίον, τὴν εὐλάβειάν σου καὶ τὴν κατανυκτικότητα κατὰ τὴν Θ. Λατρείαν. Ἀξέχαστα θὰ παραμένουν τὰ χειμαρρῶδη θεῖα κηρύγματά σου τὰ γεμάτα δύναμη πίστεως καὶ ψυχῆς. Δὲν θὰ λησμονήσουμε τὴν ἀξιοπρέπειά σου ὡς ἐπισκόπου καὶ τὸν σεβασμὸ ποὺ ἐνέπνεες μὲ ὅλες τὶς ἐνέργειές σου ἀκόμη καὶ μὲ τὸ περπάτημά σου. Ἐπίσης τὴ διακριτικότητά σου κατὰ τὴν ἐλεημοσύνη σου καὶ τὴν ἀποστροφή σου πρὸς τὰ χρήματα. Εἶμεθα ὑπερήφανοι ποὺ δὲν μᾶς ἄφησες τίποτε ὑλικὸ ἀλλὰ μόνον πνευματικὲς παρακαταθήκες καὶ ἅγιον παράδειγμα. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἀνεκτίμητη κληρονομιά μας. Θὰ εὐχαριστοῦμε πάντα τὸν πανάγαθο Θεὸ μας ποὺ μᾶς ἀξίωσε αὐτῆς τῆς μοναδικῆς ἐξαιρετικῆς εὐλογίας, νὰ ἔχουμε σὰν 2ο πατέρα μία ἐπισκοπικὴ μορφή τόσο ἀσκητικὴ καὶ ἀγνή, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τόσο μεγάλη σὲ μόρφωση, εὐγένεια, εὐσέβεια, δύναμη λόγου καὶ ψυχῆς καὶ σὲ ἀφοσίωση στὴν Ἐκκλησία μέχρις αὐταπαρνήσεως. Τέλος, θὰ φυλάττωμεν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὴν ἐπιγραμματικὴν ἀλλὰ γεμάτην οὐσία συχνὰ ἐπαναλαμβανόμενη συμβουλή σου: Παιδιά μου, μὴ λυπεῖτε τὸν Θεόν.

Αἰῶνια θὰ παραμείνει ἡ Ἁγία σου μνήμη ἀξιομακάριστε καὶ πάναγνε θεῖε μας.

Τὰ παιδιά τῆς μονακριβῆς καὶ πολυαγαπημένης ἀδελφῆς σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Περίπου 600 ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β' ἀνεκήρυξεν ὡς ἁγίαν τὴν βασίλισσαν τῆς Πολωνίας Hedwig, ἣτις πρέπει νὰ διακρίνεται τῆς Hedwig von Schlesien. Ἡ Hedwig τῆς Πολωνίας ἦτο θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ Μεγάλου τῆς Οὐγγαρίας καὶ Πολωνίας. Ἐγεννήθη τὸ 1374. Θανόντος τοῦ πατρὸς τῆς, ἐστέφθη βασίλισσα τὸ 1384 ἐν Krakau. Ἐνυμφεύθη τὸν βασιλέα τῶν εἰδωλολατρῶν Λιθουανῶν Ladislao Jagiello. Ἐπεισε τὸν σύζυγόν τῆς νὰ βαπτισθοῦν αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ λαὸς του καὶ συνετέλεσεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἐφρόντισε διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ καὶ προώθησε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Πανεπιστημίου Krakau. Διεκρίνετο διὰ τὴν προσωπικὴν τῆς εὐσέβειαν καὶ τὴν μέριμναν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ἀσθενῶν καὶ ὀρφανῶν. Ἀπέθανε τὸ 1399 νέα, εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν, μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ πρώτου τέκνου τῆς. Ἦδη τότε ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς

ὡς ἀγία. Ὁ Πάπας ἐτόνισε τὴν συμβολὴν τῆς Hedwig εἰς τὴν πνευματικὴν σύνδεσιν τῆς Πολωνίας μετὰ τῶν γειτόνων ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Δύσει.

— Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' διὰ μηνύματος αὐτοῦ πρὸς τοὺς Οὐνίτας τῆς Ρουμανίας ἐκάλεσεν αὐτοὺς νὰ ἐντατικοποιήσουν τὸ εἰς τὴν νεολαίαν ἀναφερόμενον ἔργον των καὶ τὴν οἰκουμενικὴν συνεργασίαν των πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

— Ἡ Prof. Dr. Anne Jensen ἐξελέγη καὶ διορίσθη ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους Τακτικὴ Καθηγήτρια τῆς Ἱστορίας τῶν Δογμάτων καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Θεολογίας ἐν τῇ Ρωμαιοκαθολικῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἐν Graz τῆς Αὐστρίας Πανεπιστημίου ὡς διάδοχος τοῦ Prof. Dr. Johannes Bauer. Διετέλεσε ἐπιστημονικὴ συνεργάτης τοῦ Prof. Hans Küng ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Tübingen καὶ ἐδίδαξεν ὡς Καθηγήτρια ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Βερολίνου (Humboldt) καὶ Münster. Ἡ Καθηγήτρια Anne Jensen ἔχει δημοσιεύσει ἐξαιρετοὺς ἐργασίας εἰς τοὺς τομείς τῶν σχέσεων Χριστιανισμοῦ καὶ Γυναικῶν, Φεμινιστικῆς Θεολογίας, Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδίως τῆς Ὁρθοδοξίας.

— Εἰς πολλὰ κέντρα τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ ἐγένοντο ποικίλαι ἐκδηλώσεις πρὸς ἑορτασμὸν τῆς 70ετηριδος τῆς γεννήσεως τοῦ καρδινάλιου Joseph Ratzinger.

— Τὰ Ἀρχεῖα τῆς ἐν Βατικανῷ Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς πίστεως θὰ ἀνοίξουν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους, οἱ ὅποιοι ἰσχύουν διὰ τὴν ἔρευναν ἐν τῷ Μουσικῷ Ἀρχεῖῳ τοῦ Βατικανοῦ.

— Ὁ ΡΚαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Μονάχου καρδινάλιος Friedrich Wetter, συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, ἀνέλαβε τὴν ἐποπτεῖαν τῶν παραστάσεων τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου ἐν Oberammergau. Τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διὰ πρῶτην φορὰν ἢ ἑναρξίς παραστάσεων θὰ γίνῃ μετὰ Οἰκουμενικὴν Θ. Λειτουργίαν. Αἱ παραστάσεις αὗται γίνονται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1634.

— Ἐπὶ τῇ 2750ετηριδι τῆς ἰδρύσεως τῆς πόλεως τῆς Ρώμης ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' διεβίβασε εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως Francesco Rutelli εὐχὰς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ μερμινᾷ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως.

Ε. Δ. Θ

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὡς πληροφορεῖ ἡμᾶς ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «The Times», ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν ἀντιθέσεις καὶ διεξάγονται ζῶηραι

συζητήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μνείας τοῦ Διαβόλου κατὰ τὸ Βάπτισμα. Οἱ συντηρητικοὶ πιστοὶ θέλουν τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Βαπτίσματος τῆς φράσεως, ἐνῶ ἄλλαι ὁμάδες πιστῶν εἶναι ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Τυπικοῦ τοῦ ἔτους 1980, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχει ἀφαιρεθῆ ἢ ἀναφορὰ εἰς τὸν Διάβολον καὶ τὴν ἀπόταξιν αὐτοῦ.

Ε. Δ. Θ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐν συνεντεύξει του εἰς τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν τοῦ Βατικανοῦ ὁ Monsignore John Raddano, ὅστις εἶναι μέλος τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ διάλογος μετὰ τὸν ΡΚαθολικῶν καὶ Προτεσταντῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς δικαιοσύνης προχωρεῖ ἰκανοποιητικῶς, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἔχει ὑπογραφή ἢ ἐπιζυομένη τελικὴ συμφωνία.

— Ὁ ΡΚαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Βιέννης Dr. Christoph Schönborn, ὅστις διακρίνεται διὰ τὴν βαθεῖαν θεολογικὴν μόρφωσιν καὶ τὰ φιλορθόδοξα αἰσθήματά του, ὡς καὶ διὰ τὰς οἰκουμενικὰς πρωτοβουλίας του, σχεδιάζει, ὡς ἀναφέρεται εἰς ρωμαιοκαθολικὰ ἔντυπα, νὰ μεταβῆ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ἔχη συνομιλίαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Βιέννης —κατὰ τὸ ταξίδιον— θὰ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος διακεκριμένων στελεχῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ Καρδινάλιου König ἰδρυθέντος Ἰδρύματος Pro Oriente (Pressespiegel, ἔκδ. Pro Oriente, ἀρ. 85, ἔτος 1997).

— Εἰς διάφορα μέρη τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ ἰδίως ἐν Εὐρώπῃ ἐωρτάσθη ἡ 500ετηρὶς τῆς γεννήσεως τοῦ Μεταρρυθμιστοῦ Philippo Melancthon, ὅστις διεκρίθη ὡς θεολόγος καὶ οὐμανιστῆς καὶ εἰργάσθη ἐν οἰκουμενικῷ πνεύματι, ἀναζητῶν οὐχὶ τὰς χωριζούσας τὰς Ἐκκλησίας διαφορὰς, ἀλλὰ τὰ ἐνοῦντα αὐτὰς κοινὰ σημεῖα. Παραθεωρῶν τὴν ἀπαράδεκτον μορφήν τοῦ Παπικοῦ Πρωτείου, κατεκρίθη καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ φίλου του Λουθήριου.

Ε. Δ. Θ

Ἄν θέλεις νὰ ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ ραδιοκύματα, ἐνίσχυσε τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς, τὸν 89,4 FM STEREO. Ἀριθμὸς λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: 146/558090-03.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Σύστασις Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ» Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων Ἀμαρουσίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀττικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

- 1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παράγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1997.
- 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου (ΦΕΚ 185/τ.Α/11.9.1970) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ν. 590/77.
- 3) Τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας.
- 4) Τὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως.
- 5) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Μ.Σ. 334/19.6.1997 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.
- 6) Τὴν ἀπὸ 16.7.1997 ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεράς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Συνιστῶμεν εἰς τὴν Ἑνορίαν Ἀγίων Ἀναργύρων Ἀμαρουσίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ φεῖ ἐξηρητημένην ὑπηρεσίαν αὐτῆς, Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ» Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων Ἀμαρουσίου, μὲ σκοπὸν τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν χριστιανῶν καὶ ἰδιαίτερος τῶν νέων, τὴν πολιτιστικὴν καὶ ἠθικὴν πρόδοσιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν ἐλληνορθόδοξον παράδοσιν, ὡς ἐπίσης τὴν ψυχαγωγίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀγάπης εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, τὴν ὀργάνωσιν ἐπιστημονικῶν καὶ ἄλλων Συνεδρίων καὶ γενικῶς τὴν παροχὴν διευκολύνσεων πρὸς ἀνάπτυξιν δημιουργικῶν δραστηριοτήτων.

Πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἰδρύματος καθορίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ, ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 24.7.1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἄρθρον 1

Ἔδρα - Τίτλος - Σφραγίς

Ἔδρα τοῦ συνιστωμένου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος

ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ» εἶναι τὸ ἀνεγειρόμενον κτίριον πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Τὸ Ἰδρυμα φέρει ἰδίαν σφραγίδα, στρογγύλην, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ». Εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς ἐξεικονίζονται οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀνάπτυξις δραστηριοτήτων διὰ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἰδιαίτερος:

- α) Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν χριστιανῶν καὶ δὴ τῶν νέων τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν κοινωνίαν.
- β) Ἡ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν καλλιέργεια ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ φρονήματος καὶ αὐξησις αὐτῆς τῆς συνειδήσεως.
- γ) Ἡ προσέγγισις τῶν νέων εἰς τὰ ἰδανικά τῆς φυλῆς μας κάτω ἀπὸ τὴν ἐλληνορθόδοξον παράδοσιν καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ προαγωγή αὐτῶν.
- δ) Ἡ ψυχαγωγία τῶν νέων καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν κατόικων μέσα εἰς τὰ χριστιανικά ἰδεώδη, καὶ
- ε) Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀγάπης πρὸς ὅλας τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας πού ἀνάγουν τὸ πνεῦμα καὶ δημιουργοῦν πολιτισμένην κοινωνίαν.
- στ) Ἡ ἀσκήσις τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἡ παροχὴ περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐνδεεῖς.

Ἄρθρον 3

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

Τοιαῦτα εἶναι:

- α) Ἡ πραγματοποίησις χριστιανικῶν καὶ πολιτιστικῶν συναθροίσεων καὶ ἄλλων πνευματικῶν καὶ οἰκοδομητικῶν ἐκδηλώσεων.
- β) Ἡ διοργάνωσις ἐπιστημονικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ἄλλων Συνεδρίων.
- γ) Ἡ ὀργάνωσις φιλανθρωπικῶν, ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐκθέσεων.
- δ) Ἡ διοργάνωσις ὁμιλιῶν, διαλέξεων, προβολῶν θρησκευτικῶν, κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ἠθικῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν.
- ε) Ἡ λειτουργία Βιβλιοθήκης.
- στ) Ἡ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.
- ζ) Κάθε ἄλλον μέσον πού θὰ ἀποφασίζει κάθε φορὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Άρθρον 4

Κεντρική Όργάνωσις - Διοίκησις

Τò Ίδρυμα διοικείται από έπταμελές (7) Διοικητικόν Συμβούλιον, τò όποιον άπαρτίζεται ώς έξής:

Πρόεδρος ό Μητροπολίτης Άττικής, Άντιπρόεδρος ό έκάστοτε Προϊστάμενος του Ίερού Ναού Άγ. Άναργύρων Άμαρουσίου, δύο (2) μέλη του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίερού Ναού Άγίων Άναργύρων και τρία (3) μέλη λαϊκά, άνδρες ή γυναίκες, που διακρίνονται δια τò εκκλησιαστικόν των φρόνημα και την πνευματικήν των κατάρτισιν. Όλα τὰ άνωτέρω μέλη διορίζονται δια μίαν τριετίαν υπό του Μητροπολίτου Άττικής και δύνανται να έπαναδιορίζωνται έν όλω ή έν μέρει μετά την λήξιν τής θητείας των.

Τò Δ.Σ. συγκροτούμενον εις σώμα εκλέγει τόν γραμματέα και τόν ταμίαν αυτού. Οι μετέχοντες του Δ.Σ. προσφέρουν τās ύπηρεσίας των άμισθί.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Αί άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου είναι:

1. α) Άποφασίζει δια κάθε θέμα που άφορά εις την εκπλήρωσιν των σκοπών.

β) Συνεργάζεται με τò Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ί. Ναού Άγίων Άναργύρων, καθώς επίσης και με την Τοπικήν Αυτόδιοίκησιν και τούς τοπικούς φορείς δια την προαγωγήν και επίτευξιν των σκοπών του.

γ) Καταρτίζει τόν έτήσιον προϋπολογισμόν και άπολογισμόν.

δ) Μεριμνά δια την εξεύρεσιν οικονομικών πόρων και την καλήν και σωστήν λειτουργίαν του Ίδρύματος.

2. α) Αί άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Εις περιπτώσιν ίσοψηφίας, ύπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου.

β) Συνέρχεται άνά τρίμηνον ή εκτάκτως, μετά από πρόσκλησιν του Προέδρου.

γ) Άποφασίζει επί παντός θέματος έτέρου, δια τò όποιον δέν γίνεται λόγος εις τόν παρόντα Κανονισμόν.

3. Τò Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τής Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής άσκει έλεγχον επί των άποφάσεων του Δ.Σ. έγκρίνον ή άπορρίπτον ή τροποποιούν αυτές.

Άρθρον 6

Τò Πνευματικόν, Πολιτιστικόν και Συνεδριακόν Κέντρον διατηρεί διαχειριστικά βιβλία (Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Πρακτικών Δ.Σ., Ταμείου, Γραμμάτια Εισπράξεων και Ένταλμάτων Πληρωμής). Άπαντα τὰ άνωτέρω βιβλία θεωρούνται από την Ίεράν Μητρόπολιν Άττικής.

Άρθρον 7

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Έτησία επιχορήγησις από τόν Ίερόν Ναόν Άγίων Άναργύρων.

β) Κάθε παροχή του Κράτους ή άλλη νόμιμος επιχορήγησις.

γ) Δωρεά και κληρονομία υπέρ του Ίδρύματος.

δ) Τὰ έσοδα από τās δεξιώσεις μνημοσύνων και κηδειών εις την αίθουσαν του Κέντρου.

ε) Πάν έτερον έσοδον μη προβλεπόμενον άνωτέρω.

Άρθρον 8

Διάθεσις τών πόρων

Οι άνωτέρω πόροι με άπόφασιν του Δ.Σ. διατίθενται:

α) Δια τόν έξοπλισμόν του Ίδρύματος.

β) Δια την προμήθειαν βιβλίων και διοργάνωσιν έορτών και εκδηλώσεων.

γ) Δια τās δαπάνας συντηρήσεως του όλου συγκροτήματος του Ίδρύματος και τής λειτουργίας του.

δ) Δια την άμοιβήν του τυχόν προσληφθησομένου προσωπικού.

ε) Δια την άσκησιν φιλανθρωπίας και παροχήν περιθάλψεως εις τούς ένδεείς.

Τò τυχόν χρηματικόν πλεόνασμα τής διαχειρίσεως κατατίθεται υπέρ του Ίερού Ναού Άγίων Άναργύρων.

Άρθρον 9

Δωρηταί - Ευεργέται

Τò Διοικητικόν Συμβούλιον του Ίδρύματος δύναται να άνακηρύξη Δωρητάς και Ευεργέτας είτε έν ζωή, είτε μετά θάνατον, τή έγκρίσει του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρον 10

Έπί παντός θέματος μη διαλαμβανομένου εις τόν παρόντα Κανονισμόν, άποφασίζει τò Δ.Σ. του Ίδρύματος, τή έγκρίσει του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρον 11

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, έγκρινομένης υπό του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρον 12

Τò Ίδρυμα καταργείται με άπόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής, όταν δέν εκπληρώνει τās εκκλησιολογικάς προϋποθέσεις του, ή όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή αυτοί καταστούν άνέφικτοι. Κάθε κινητόν και άκίνητον περιουσιακόν στοιχείον, άκόμη και οικονομικόν, μεταβιβάζεται εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίων Άναργύρων Άμαρουσίου.

Άρθρον 13

Ό παρών Κανονισμός ισχύει από τότε που θα δημοσιευθί σύμφωνα με τόν Νόμο, εις τò επίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και εις την έφ. τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 14

Κάλυψις δαπάνης

Άπό τās διατάξεις του Κανονισμού αυτού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής, τò ύψος τής όποίας δέν δύναται να προσδιορισθί.

Έν Κηφισία τή 24η Ίουλίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Άττικής ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Έχοντες υπ' όψιν:

1. Τās διατάξεις τών άρθρων 1 παράγρ. 4, 29 παράγρ. 2, και 67 τού Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος».

2. Τās διατάξεις τού άρθρου 20 τού υπ' αριθμ. 1/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 185/τ. Α'/11.9.1970).

3. Τās πνευματικές ανάγκας και αναζητήσεις τής νεολαίας και τού λαού τής Θεοσώστου ήμών έπαρχίας ώς και τήν άπουσίαν σχετικών τοπικών Πνευματικών Ίδρυμάτων.

4. Τā καταλειφθέντα υπό τού άειμνήστου προκατόχου ήμών κυρού Βαρνάβα πολυάριθμα βιβλία ώς και τā ίκανά ήμέτερα τοιαύτα.

5. Τήν υπ' αριθμ. 41/7/1.4.1997 άπόφασιν τού καθ' ήμάς Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

6. Τήν υπ' αριθμ. 385/25.6.1997 πρότασιν ήμών πρός τήν Ίεράν Σύνοδον.

7. Τήν άπό 16.7.1997 έγκριτικήν άπόφασιν τής Δ.Ι.Σ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν έν Κατερίνη Έκκλησιαστικής Βιβλιοθήκης υπό τήν έπωνυμίαν: «ΒΑΡΝΑΒΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ».

Ό τρόπος διοικήσεως και λειτουργίας τού έν λόγω Ίδρύματος διέπεται υπό ειδικού Κανονισμού έγκριθέντος υπό τής Ί. Συνόδου.

Ή παρούσα Πράξις νά δημοσιευθή είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τό Περιοδικόν «Έκκλησία» Έν Κατερίνη τή 24η Ίουλίου 1997

Ό Μητροπολίτης

† Ό Κίτρος και Κατερίνης ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «ΒΑΡΝΑΒΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

Άρθρον 1

Συνιστάται είς τήν πόλιν τής Κατερίνης και είς τό έπί τής Έθν. Αντιστάσεως 31 ιδιόκτητον κτίριον τής Ίεράς Μητροπόλεως Ίδρυμα υπό τήν έπωνυμίαν: «ΒΑΡΝΑΒΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ», υπαγόμενον είς τήν Ί. Μητρόπολιν Κίτρος - Κατερίνης και Πλαταμώνος.

Άρθρον 2

Διοικητικόν Συμβούλιον

α) Ή «Βαρνάβειος Βιβλιοθήκη» διοικείται υπό πενταμελούς Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) άποτελουμένου υπό τού έκάστοτε Μητροπολίτου Κίτρος, ώς Προέδρου, άναπληρωμένου υπό τού νομίμου άναπληρωτού του και 2) έκ τών τεσσάρων (4) μελών, άνδρών ή γυναικών, διακρινομένων διά τήν ευσέβειάν των, τήν πνευματικήν αυτών μόρφωσιν και καλλιέργειαν και τό ιδιαίτερον ένδιαφέρον αυτών διά τό βιβλίον, διοριζομένων υπό τού Μητροπολίτου.

Άρθρον 3

Άρμοδιότητες τού Διοικητικού Συμβουλίου
Τό Διοικητικόν Συμβούλιον:

α) Κρίνει, τή είσηγήσει τού Διευθυντού τής Βιβλιοθήκης, περι τής είσαγωγής ή μη διαφόρων βιβλίων και λοιπών έντύπων είς τήν Βιβλιοθήκην.

β) Έγκρίνει τούς καταλόγους τών πρός άγοράν βιβλίων, έντύπων, χειρογράφων κ.λπ. άντικειμένων.

γ) Ψηφίζει τόν προϋπολογισμόν και άπολογισμόν τής Βιβλιοθήκης και ύποβάλλει τούτους πρός έγκρισιν είς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

δ) Άποφασίζει επί πάντων τών είς τήν λειτουργίαν τής Βιβλιοθήκης άφορώντων θεμάτων.

ε) Συντάσσει τόν έσωτερικόν κανονισμόν λειτουργίας τής Βιβλιοθήκης.

Άρθρον 4

Λειτουργία τού Διοικητικού Συμβουλίου

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον:

α) Συνέρχεται όσάκις ό Σεβασμιώτατος Πρόεδρος κρίνει τούτο άναγκαϊον.

β) Θεωρείται έν άπαρτία, έφ' όσον παρίστανται τρία τούλάχιστον έκ τών μελών αυτού.

γ) Κατά τās συνεδριάσεις τού Δ.Σ. χρέη είσηγήτου, άνευ ψήφου, έκτελεί ό Διευθυντής, χρέη δε γραμματέως έν τών μελών αυτού όριζόμενον υπό τού Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

Άρθρον 5

Προσωπικόν τής Βιβλιοθήκης

α) Διά τό προσωπικόν τής «Βαρναβείου Βιβλιοθήκης» προβλέπεται μία (1) θέσις Διευθυντού, ώς γενικού έπόπτου και ύπευθύνου διά τήν εύρυθμον λειτουργίαν τού Ίδρύματος.

β) Διά πρότάσεως τού Σεβασμιωτάτου Προέδρου και έγκρίσεως τού Δ.Σ., δύναται νά προσλαμβάνεται είς (1) έτι υπάλληλος με προσόντα Βιβλιοθηκαρίου, ώς βοηθητικόν προσωπικόν επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου ώρισμένου χρόνου, πρός άντιμετώπισιν έκτάκτων άναγκών τής Βιβλιοθήκης.

Άρθρον 6

Πόροι - έμπλουτισμός Βιβλιοθήκης

α) Αί δαπάναι λειτουργίας τής «Βαρναβείου Βιβλιοθήκης» καλύπτονται:

1. Έξ ίδίων πόρων, προερχομένων έκ κληροδοτημάτων άνηκόντων είς αυτήν.

2. Έκ πάσης κρατικής παροχής ή έτέρας νομίμου έπιχορηγήσεως.

β) Ή Βιβλιοθήκη έμπλουτίζεται:

1. Διά δωρεών και κληροδοτημάτων.

2. Δι' άγορών νέων έντύπων, χειρογράφων, πολυτίμων βιβλίων και πανομοιούτων (facsimiles), κατόπιν είσηγήσεως τού Διευθυντού και έγκρίσεως τού Δ.Σ..

3. Δι' άνταλλαγής άντιτύπων αυτής.

Άρθρον 7

Δωρηταί - Εύεργέται - Μεγάλοι Εύεργέται

Τό Δ.Σ. δύναται, τή είσηγήσει τού Διευθυντού, νά ανακηρύττη διά πράξεώς του Δωρητάς, Εύεργέτας και Μεγά-

λους Ευεργέτας, είτε εν ζωῇ είτε μετὰ θάνατον. Ὡς Δωρηταὶ χαρακτηρίζονται οἱ προσφέροντες εἰς τὸ Ἴδρυμα τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸ χιλιάδων (100.000) δρχ. καὶ ἄνω, Εὐεργέται οἱ προσφέροντες τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δρχ. καὶ ἄνω καί, τέλος, Μεγάλοι Εὐεργέται οἱ προσφέροντες τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δρχ. καὶ ἄνω. Ἡ Πράξις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Σεβ. Προέδρου, καταγράφεται εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον Πρακτικῶν καὶ ἐπιδίδεται μετὰ Διπλώματος εἰς ἔπαινον καὶ εἰς ἀνάμνησιν.

Ἄρθρον 8

Τηρούμενα βιβλία καὶ στοιχεῖα

α) Ἡ Ὑπηρεσία τῆς Βιβλιοθήκης τηρεῖ τὰ ἐξῆς θεωρημένα ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως βιβλία:

1. Βιβλίον καταγραφῆς τοῦ ὕλικου αὐτῆς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς εἰσαγωγῆς τούτου εἰς τὴν Βιβλιοθήκην.
2. Βιβλίον Ταμείου ἐσόδων - ἐξόδων.
3. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
4. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.
5. Διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

β) Ἡ Βιβλιοθήκη ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλωτερῆ, φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὴν μορφήν τῆς Προστάτιδος καὶ Πολιούχου Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ περὶ τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ - ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ / ΒΑΡΝΑΒΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ 1995».

γ) Ἐκαστον βιβλίον μετὰ τὴν ἔγκρισιν περὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην, δέον ὅπως καταγράφεται εἰς τὸ βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ σφραγίζεται.

Ἄρθρον 9

Ἀναγνωστήριον

α) Ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης λειτουργεῖ ἀναγνωστήριον. Αἱ ὠραι λειτουργίας καὶ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις «περὶ τοῦ ἀ-

ναγνωστηρίου» ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Βιβλιοθήκης.

β) Ἡ χρῆσις τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης ἐπιτρέπεται μόνον ἐντὸς τοῦ ἀναγνωστηρίου αὐτῆς.

Ἄρθρον 10

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄπαξ τοῦ ἔτους τοῦλάχιστον λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς μέτρα ἀποβλέποντα εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εὐπρεπισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης καθὼς καὶ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων, ἐντύπων καὶ χειρογράφων.

Ἄρθρον 11

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιλύεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 12

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., παρισταμένων ὑποχρεωτικῶς ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καὶ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἄρθρον 14

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμώνος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1997

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ἡμεῖς, ὁ Μητροπολίτης Νικαίας Ἀλέξιος, ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν: 1 παράγρ. 4, 29 παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/1977).

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ὄργανισμοῦ Ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὄργάνων» (Φ.Ε.Κ. 185/τ. Α' /11.9.1970).

3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Δ.Ι.Σ. «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (Φ.Ε.Κ. Α' 1/1980).

4. Τοὺς ὅρους τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 26031 καὶ ἀπὸ 21.12.1992 Συμβολαίου τοῦ ἐν Πειραιεῖ Συμβολαιογράφου Ἀνδρέου Δημ. Χρονοπούλου, μεταξὺ τοῦ Ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Συνδέσμου Δήμων Πειραιῶς καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς, διὰ τὴν δημιουργίαν Κοινοῦ Κοιμητηρίου εἰς θέσιν «ΛΑΚΩΜΑΤΑ» ΣΧΙΣΤΟΥ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ, τῆς

καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 760/10.7.1997 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

6. Τὴν ἀπὸ 16.7.1997 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Συνιστώμεν διὰ τῆς παρούσης Εἰδικῆν Ἐκκλησιαστικὴν Ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ» μὲ σκοπὸν τὴν, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Διατάξεις, τοὺς Νόμους καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας λειτουργίαν, διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κοινοῦ Κοιμητηρίου τοῦ Συνδέσμου Δήμων Πειραιῶς καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν πιστῶν ἐναντι τῶν κεκοιμημένων καὶ τὴν ποιμαντικὴν καὶ πνευματικὴν στήριξιν αὐτῶν.

Ἄπαντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ ὡς εἴρηται Κοιμητηρίου, ρυθμίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Νικαίᾳ τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κοινοῦ Κοιμητηρίου τοῦ Συνδέσμου Δήμων Πειραιῶς καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς ἐν Σχιστῶ - Σκαρμαγκᾶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας».

Ἄρθρον 1

Οἱ ἀνεγερθέντες καὶ ἀναγερθόμενοι Ἱεροὶ Ναοὶ τοῦ Κοινοῦ Κοιμητηρίου τοῦ Συνδέσμου Δήμων Πειραιῶς καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθμ. 26031/21.12.1992 Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Συνδέσμου Δήμων Πειραιῶς καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς, ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας καὶ δοιοκούνται ὑπὸ τῆς συσταθείσης Εἰδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΑΙΑΣ» καὶ ἀποτελοῦν Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ε.Ν.Π.Ι.Δ.).

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας Κοιμητηρίου» εἶναι ἡ, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Διατάξεις, τοὺς Νόμους καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου, ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν πιστῶν ἐναντι τῶν κεκοιμημένων, ἡ πνευματικὴ καὶ ποιμαντικὴ στήριξις τῶν πενθούντων ἀδελφῶν μας καὶ ἡ διοικήσις καὶ ἡ διαχειρίσις τῶν Ναῶν κατὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ θέσμινα.

Ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν εἶναι:

α) Ἡ ἀνελλιπὴς τέλεσις πασῶν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἡ παντοειδῆς ἐξυπηρέτησις τῶν καθηκόντων τῶν πιστῶν ἐναντι τῶν κεκοιμημένων προσφιλῶν τῶν προσώπων.

γ) Ἡ χρηστὴ διαχείρισις τῶν πόρων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 4

α) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία τοῦ Κοιμητηρίου τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

β) Τὴν διοικούσαν Ἐπιτροπὴν ἀπαρτίζουν: ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Νικαίας, ὡς Πρόεδρος καὶ τέσσαρες (4) κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας· ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς ὀρίζεται, μὲ πρᾶξιν τοῦ Προέδρου, Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ προεδρεύει ὅταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται νὰ παραστῆ στὶς συνεδριάσεις τῆς.

γ) Τὰ τέσσαρα Μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετὴ θητεία. Τὸ ἀξίωμα αὐτῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον, καὶ

δ) Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν μετὰ τὴν παρουσίαν τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Εἰς περιπτώσιν ἰσοψηφίας, νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 5

α) Ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου διορισμοῦ, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνέρχεται καὶ ἐκλέγει τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτῆς.

β) Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις παραστῆ ἀνάγκη, εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἢ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ λειτουργία τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυροῦσας ἀναλογικῶς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Ἄρθρον 6

Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας Κοιμητηρίου» ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ ὑπὸ ἐτέρου μέλους αὐτῆς, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 7

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) *Μεριμνᾷ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ χρηστὴν διαχείρισιν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου.*

β) Καταρτίζει τὸν ἐπίσημον Προϋπολογισμόν, Ἀπολογισμόν καὶ Ἰσολογισμόν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας τοῦ Κοιμητηρίου».

γ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἐσόδων, συμφώνως πρὸς τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος.

δ) Τηρεῖ τὰ ἀπαιτούμενα διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ βιβλία (Πρωτοκόλλου, Πράξεων Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, Ταμείου, Ἀφιερωμάτων καὶ Τιμαλφῶν, Κτηματολογίου, Στελεχῶν ἀποδείξεων εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν, κ.λπ.), τὰ ὅποια προηγουμένως θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

ε) Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει τὸ μὴ κληρικὸν προσωπικόν, τὸ ὅποιον κρίνεται ἀπαραίτητον εἰς διακονίαν, διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἀρτίαν λειτουργίαν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 8

Πόροι τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας τοῦ Κοιμητηρίου» εἶναι:

α) Αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν διάθεσιν κηρίων, ἐλαίου καὶ ἀφιερωμάτων, τὴν περιφορὰν δίσκων, τὸ προῖον κυτῶν, ἔσοδα ἐκ τῆς τελέσεως κηδειῶν καὶ μνημοσύνων καὶ ἡ εἰσπραξις μισθωμάτων.

β) Προσφοραὶ καὶ κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ καὶ ἀφιερώσεις τῶν πιστῶν.

γ) Τυχόν ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων, Τραπεζῶν, Ὄργανισμῶν, κ.ά.

δ) Πᾶσα ἄλλη πρόσδοδος ἐκ νομίμου καὶ χρηστής πηγῆς.

Ἄρθρον 9

Αἱ δαπάναι τῆς Ε.Δ.Κ. προβλέπονται διὰ τῆς ἀναγραφῆς κονδυλίων εἰς τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν. Ἡ ἀναθεώρησις αὐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10

Διὰ τὰς τυχόν ἐκποιήσεις κινητῶν, ἀκινήτων καὶ τιμαλφῶν, τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεᾶς, κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, τὴν σύστασιν ἢ παραίτησιν ἀπὸ δικαιώματος ἢ ὑποχρέωσως ἐπὶ ἀκινήτου τῆς Ε.Δ.Κ., ὡς καὶ διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐνδίκων μέσων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ Α' 1/1980).

Ἄρθρον 11

Τὰ ἔσοδα τῆς Ε.Δ.Κ. διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς κάτωθι σκοποὺς:

α) Διὰ τὴν συντήρησιν, τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου.

β) Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς.

γ) Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τοῦ Κοιμητηρίου.

δ) Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν διακονούντων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τοῦ Κοιμητηρίου Ἐφημερίων καὶ Διακόνων.

ε) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομοθετημένων ὑποχρέωσεων ὑπὲρ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου καὶ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

στ) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καὶ Κοινωνι-

κοῦ Ἔργου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Νικαίας.

Ἄρθρον 12

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὴν τάξιν, τὴν διοίκησιν, τὰ καθήκοντα τῶν κληρικῶν, τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Δ.Κ. καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ παντὸς εἶδους προσωπικοῦ, θέλει καθορίσει ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ψηφίσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 13

Ἡ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ» ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ πέραξ τὰς φράσεις: «Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία Κοιμητηρίου — Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας».

Ἄρθρον 14

α) Ζητήματα τὰ ὁποῖα τυχόν δὲν προβλέπονται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, ρυθμίζονται συμφῶνως πρὸς ἀναλόγους διατάξεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανονισμῶν.

β) Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 16

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Νικαίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Νικαίᾳ τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
"Η ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ"»

Ἄρθρον 1

Ἰδρυσις - Ἐπωνυμία

Συνιστᾶται εἰς τὸν παρὰ τὴν κώμην Ρούστικα ἱερὸν ναὸν τῆς Θείας Μεταμορφώσεως καὶ τὸ περὶ αὐτὸν κτηριακὸν συγκρότημα, ἀνεγερθέντα διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὑπὸ τῆς μακαριστῆς μοναχῆς Φιλοθέης (κατὰ κόσμον Στυλιανῆς) Τζαγκαράκη, ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ Η ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ».

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ ἰδρύματος εἶναι:

α) ἡ καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξις τῆς Ὁρθοδόξου συνειδήσεως τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ
β) ἡ ἀσκήσις φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς συμπαραστάσεως.

Ἄρθρον 3

Μέσα

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν εἶναι:

α) ἡ ὀργάνωσις εὐκαιριῶν διὰ πληρεστέραν βίωσιν τῆς λατρευτικῆς καὶ μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας,

β) ἡ ὀργάνωσις εἰδικῶν φροντιστηρίων Ὁρθοδόξου λατρείας καὶ κατηχήσεως,

γ) ἡ ὀργάνωσις καὶ ἀξιοποιήσις τῶν ἱερῶν πανηγύρεων τοῦ ἰδρύματος, ἥτοι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος (6 Αὐγ.) τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμ. Σταυροῦ (14 Σεπτ.) καὶ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος (12 Δεκ.),

δ) ἡ λειτουργία βιβλιοθήκης καὶ ἐκθέσεως βιβλίου καὶ
ε) ἡ ἐκδοσις ἐντύπων, περιοδικῶν καὶ βιβλίων ἐποικοδομητικοῦ χαρακτήρος.

Άρθρον 4 Διοίκησης

α) Τò ἴδρυμα ὑπόκειται εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου 1) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, νομίμως ἀναπληρουμένου, 2) ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῆς οἰκογενείας τῆς δωρητρίας μακαριστῆς μοναχῆς Φιλοθέης, νῦν δὲ καὶ δι' ὄν χρόνον εὐρίσκεται ἐν ζωῇ τὴν θέσιν ταύτην κατέχει ὁ υἱὸς αὐτῆς πρωτοπρ/ρος Σταύρος Τζαγκαράκης, 3) ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Ρουστίκων καὶ 4) ἐκ δύο ἐγκρίτων μελῶν, διακρινομένων διὰ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

β) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προτείνονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τριετῆ θητεία. Αἱ θέσεις αὐτῶν εἶναι τιμητικαὶ καὶ ἄμισθοι.

γ) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἅμα τῷ διορισμῷ αὐτοῦ, συγκροτεῖται εἰς σῶμα καὶ ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτοῦ.

δ) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τῇ προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτοῦ.

ε) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

στ) Μέλος παραιτούμενον, μὴ ἐνδιαφερόμενον ἢ μὴ μετέχον ἀδικαιολογητῶς εἰς τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀντικαθίσταται ὑπὸ νέου μέλους, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

Άρθρον 5 Ἀρμοδιότητες

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον:

α) ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν διοργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διαχείρισιν τοῦ ἰδρύματος,

β) συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον καὶ

γ) συνεργάζεται μετὰ παντὸς δυναμένου νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἰδρύματος.

Άρθρον 6 Καθήκοντα

α) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ἐκπροσωπεῖ τούτο εἰς ὅλας τὰς ἐννόμους σχέσεις αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα καὶ τὰς συμβάσεις αὐτοῦ.

β) Ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἰδρύματος τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ ἰδρύματος, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα αὐτοῦ.

γ) Ὁ Ταμίης τοῦ ἰδρύματος τηρεῖ τὸ βιβλίον ταμείου, ἐνεργεῖ τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ τὰς ἐντολὰς πληρωμῆς.

Άρθρον 7

Τὸ ἴδρυμα διατηρεῖ: α) βιβλίον πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, β) βιβλίον ταμείου, γ) πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας, δ) κτηματολόγιον, ε) διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ διπλότυπους ἐντολὰς πληρωμῆς. Ἄπαντα ταῦτα εἶναι ἠριθμημένα καὶ θεωρημένα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

Άρθρον 8 Πόροι

Πόροι τοῦ ἰδρύματος εἶναι:

α) τὰ ἔσοδα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ,
β) αἱ πάσης φύσεως προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ πρὸς τὸ ἴδρυμα,

γ) αἱ ἐπιχορηγήσεις, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ὑπὲρ τοῦ ἰδρύματος,

δ) οἱ ἐκ τῶν κεφαλαίων τόκοι καὶ πᾶν ποσὸν προερχόμενον ἐξ ἄλλης νομίμου πηγῆς.

Άρθρον 9 Διάθεσις τῶν πόρων

Οἱ πόροι τοῦ ἰδρύματος διατίθενται:

α) διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ ἰδρύματος καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος σκοπῶν αὐτοῦ,

β) διὰ τὴν συντήρησιν, τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τοῦ κτηριακοῦ συγκροτήματος τοῦ ἰδρύματος καὶ

γ) διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

Άρθρον 10 Σφραγίς

Τὸ ἴδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσαν εἰς δύο κύκλους τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ Η ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» καὶ τὰς λέξεις «ΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ» καὶ εἰς τὸ μέσον γραμμικὸν σχέδιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Άρθρον 11

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ρητῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 108 καὶ 122 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Άρθρον 12

Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ τοιούτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

Άρθρον 13

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ ἰδρύματος, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἅπανα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὴν Ἱ. Μ. Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

Άρθρον 14

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἐν Ρεθύμνῳ, τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1997

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ΑΝΘΙΜΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Προκειμένου, ίνα προβώμεν εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἄριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὑπ' ἄριθμ. 29/85 καὶ 83/96 τοιοῦτων πλήρωσιν μιᾶς (1) κενῆς θέσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κατηγορίας ΥΕ Κλάδου τηλεφωνητῶν, ἐπὶ βαθμοῖς Ε' ἕως Β', καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν ἐφημερίδα «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Ἁγίας Φιλοθέης 21) κατὰ τὰς ὥρας 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἑκάστην, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν κατὰ Νόμον ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων δέον, ἵνα ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικῶν ὑπάλληλων προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἄριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἄριθ. 2799/16.12.1982 Ἀπόφασιν Ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἐνοριακοὺς Ἱεροῦς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», καὶ προκειμένου, ἵνα προβώμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Γεωργίου - Κυψέλης καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34/1α τοῦ ὑπ' ἄριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 37,

πρῆρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἄριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου, ἵνα προβώμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου - Καλλιθέας καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσιν τὴν Ἐφημεριακὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34/1α τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἄριθ. 2799/16.12.1982 Ἀπόφασιν Ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἐνοριακοὺς Ἱεροῦς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», καὶ προκειμένου, ἵνα προβώμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Δημητρίου - Ἀμπελοκῆπων καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34/1α τοῦ ὑπ' ἄριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973,

γ) του Ν. 673/1977 ως και την υπ' αριθ. 2799/16.12.1982 Απόφαση Ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», καὶ προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Τριάδος - Ἀμπελοκήπων

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 34/1α τοῦ υπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἀρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 ως και τὴν υπ' αριθ. 2799/16.12.1982 Απόφαση Ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», καὶ προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίας Βαρβάρας - Δάφνης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 34/1α τοῦ υπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Κλητήριον Θέσπισμα

Πρὸς

τὸν Διάκονον Παναγιώτην Λιάπην
(Ἀγνώστου Διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε ὅπως τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1997, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 8ην ἀπογευματινὴν ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἡμῶν, Γρηγο-

ρίου Ε' 13 Τρίπολις, προκειμένου νὰ δικασθῆς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποβολῇ τοῦ ἱερατικοῦ σου Σχήματος, ἄλλως θὰ δικασθῆς ἐρήμην συμφώνως τῷ Νόμῳ 5383/1932, περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας.

Ἐν Τριπόλει τῇ 18ῃ Ἰουλίου 1997

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Πρωτοπρ. Σωτήριος Ἀνδριανόπουλος

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 33 - 37 τοῦ υπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν
1) Ἁγίου Ἀθανασίου Μυτιλήνης, 2) Παναγίας Ἐρεσσοῦ καὶ 3) Ἁγίου Γεωργίου Ν. Κυδωνίων
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1997

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κάτωθι κενῶν Διακονικῶν καὶ Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

1. Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων (διακονική),
2. Ἀγ. Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως (διακονική),
3. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεύκων (ἐφημεριακή),
4. Ἀγ. Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Μετεώρων (ἐφημεριακή), καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς ὡς ἄνω θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Νόμων προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικὰ των, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1997

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν υπ' αριθμ. 193/2.7.1997 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «Περὶ ἐγκρίσεως μιᾶς (1) θέσεως λαϊκοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μη-

τροπόλει Κυθήρων, Κλάδου ΔΕ κλητήρος - οδηγού αυτοκινήτου», συνωδὰ καὶ τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν δι' ἐπιλογῆς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω θέσεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὡς καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλουν αἴτησιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται διὰ πλείονας πληροφορίας ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως (τηλ. 0735/31202).

Ἐν Κυθήροις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Κυθήρων ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξάιρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως κλάδου ΔΕ Ὁδηγοῦ Ἀυτοκινήτου, τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ Κανονισμῶν προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἰκοσαήμερου (20) ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω θέσεως.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν. Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναῶ

Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πάτραις τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Πατρῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

ΕΠΟΙΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ὁ Ναυπάκτου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁμότ. Καθηγ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.

Τακτικὸν Μέλος τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγέλιον Δ. Θεοδώρου, Ἁγίου Ὄρους καὶ Πολιτισμός.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς 141ης Περιόδου (1.9.97 - 31.8.98).

Τελικὸς πίναξ ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων.

Μητρ. Πατρῶν Νικοδήμου, Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ περιβάλλον.

Ἄρχμ. Εὐθ. Ἐλ. Ἐλευθεριάδου, Τὸ μυστήριον τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

Γ.Μ. Χατζηφώτη, Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης στὴ Χίο, Οἰνοῦσες καὶ Ψαρά.

Γ.Μ. Χατζηφώτη, Ἡ Ἐκθεση τῶν Θεσαυρῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους (Θεσσαλονίκη, Ἰούν. - Δεκ. 1997).

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Πράξεις συστάσεως ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

Παράρτημα.